

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.04.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 12.04.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,40 САТИ

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,
- те оптужени Поповић и Стојановић са браниоцима адвокатима Прелевићем и Банић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је присутан сведок Обрад Стевановић?

- Присутнио је и сведок Обрад Стевановић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок ОБРАД СТЕВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Стевановићу.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Добар дан. Добар дан свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је Владимир, јел тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Владимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1953. годиште?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место Бреково, општина Ариље, пребивалиште у Београду.

Сведок Стевановић Обрад, са подацима као са записника од 28.12.2005. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује?

Господине Стевановићу, са слушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивања истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питање чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја Вас молим да прочитате гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Извињавам се не видим баш добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Стевановићу, ја претпостављам да Ви знате против кога се и због чега се води овај поступак?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелно знам, али бих молио ако је то дозвољиво да ми мало више прецизирасте околности на које очекујете од мене одговор, јер ја само у начелу знам о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо у ходу. У сваком случају оптужени су Поповић и Стојановић због кривичног дела ратног злочина против ратних заробљеника и везано за догађај из '99. године, Петрово Село итд. Дакле, начелно претпостављам да.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, више и нема потребе било шта да Вам кажемо. Оно што нас занима јесте шта сте Ви радили у МУП-у те 1999. године? На ком положају сте били и шта је то подразумевало које послове, које задатке сте обављали?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам од 1997. године до 2001. године био помоћник министра Унутрашњих послова по одлуци владе, дакле, за помоћника министра постављен сам половином '97. године, а те дужности разрешен сам почетком 2001. године. Ја сам био један од шест помоћника министра, тако да су сваки од њих укључујући мене били задужени за поједине области рада у оквиру Министарства унутрашњих послова. Конкретно ја сам био задужен за послове из надлежности Управе полиције, Оперативног центра Полицијске академије средње и више школе Унутрашњих послова. Најкраће то су била моја задужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали икаквих ингиренција везано за Посебне јединице полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, дакле, то питање често ми се поставља јер ја у том периоду нисам био командант Посебних јединица полиције а до 1995. године да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 1995. године јесте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: '95., између '95. и '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче смо чули једног сведока овде који је се бавио одређеним истраживањем и архивских грађа итд. и он износи ово схватање да Посебне јединице полиције практично се састоје из неколико одреда. Одреди се пак састоје из чета, водова, да су оне јединице које су у одређеној фази мировања док се не активирају активирајућом наредбом, било начелника Ресора јавне безбедности, било наредбом министра Унутрашњих послова, па одреди као такви они нису имали свог неког јединственог команданта, него у својој укупности, него сваки одред, односно свака чета, односно сваки вод је имао свог неког команданта, односно командира.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако желите опширнији одговор на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето само укратко?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ово ми је одлично позната, јер се малтене цео професионални век бавим између осталог и тим питањима. Дакле, Посебне јединице полиције нису јединице сталног састава, већ су јединице повремениог састава, што значи да и за њихово оперативно ангажовање било неопходно да се испуне најмање два услова. Прво – активирајућа наредба, односно то је друго. Прво – одређеност јасна састава у фиктивном смислу. И друго – активирајућа наредба тог састава да би се он оперативно ангажовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог састава? У зависности од потреба?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У зависности од потребе службе. Те јединице се ангажују у принципу за различите сложеније задатке из свих области полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које се процени да не могу да их обаве полиција редовног састава?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Простије речено када постоји проблем који не може да реши редовна локална полиција у оквиру своје месне и стварне надлежности, тада се ангажују овакви састави. Они су оперативно активни само дакле од момента ангажовања до момента дезангажовања и само су активни на оном задатку на којем се ангажују, а ангажује се онолико јединица и онолико бројног стања колико је примерено конкретном задатку. Дакле, јасније речено може бити ангажовано само једно одељење од 10 људи, оно ће добити задатак, тај задатак ће трајати, завршиће се и они ће се дезангажовати. Тада ће се вратити у редовне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратити у редован састав?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У свој редовни састав. И још само да додам. Сам назив каже да је реч о посебним јединицама полиције, што значи да је реч о множини и то множини врло хетерогеног и различитог састава од нивоа одреда преко чета, водова, до нивоа одељења. Наравно, то је најопштије и најосновније што могу да кажем, а ако вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви били командант Посебних јединица полиције до '95. године, ко је био командант након тога?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам, као што сам рекао '97. именован, односно постављен одлуком владе за помоћника министра након те одлуке министар је донео акт о задужењима свих од нас шест помоћника којим је утврдио ону моју надлежност. Дакле, тим актом министра, а у складу са Законом о државној управи, мој делокруг и мој спектар надлежности, одговорности и распон контроле утврђен је тим актом. Ја га наравно имам, ако је потребно ја ћу вам га дати. Дакле, може се рећи да од тог мог именовања за помоћника министра није било команданта свих тих

Посебних јединица полиције у множини гледано, али сваки нижи одред и свака јединица у саставу одреда имала је свог команданта, заменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што је Митровић за Нишки, као што је Јосиповић за Новосадски,

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је, Прљави за Ужички итд. Укупно је било, ако се добро сећам 15 до 17 тих одреда структурираних у три категорије. Одреди А варијанте, Б варијанте и Р варијанте. Отприлике од 5 до 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Р – резервна?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Резервна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви имали ингиренција везано, пошто рекосте да сте били задужени за обуку за школу Унутрашњих послова у Каменици и Полицијску академију, шта нам знате рећи о Наставном центру у Петровом Селу? Како је дошло до његовог формирања итд.?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могу вам рећи значајне чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под чијим је ингиренцијама и тако даље?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али ми је тешко да позиционирам време. Дакле, ти наставни центри се формирају негде у периоду распада бивше територијалне одбране, јер су они били тада организационо у саставу Територијалне одбране Србије или можда Југославије, нисам то сасвим сигуран, па када је дошло до тога полиција је у то време имала дугорочне безбедносне процене да ће се дешавати отприлике све то што се касније и десило и просто у полицији се указала потреба за коришћење таквих центара за обуку, између осталих и ових Посебних јединица полиције, али и редовног састава. Могу да се сетим поред Петровог Села имали смо на пример Клису где се и данас обучавају полицајци базног нивоа да тако кажем, центар у Кули је познат, на Митровом Пољу центар где се обучава Посебн, где је обуку изводила Полицијска академија тежишно итд. Дакле, просто ти центри у једном тренутку али не могу да позиционирам време прелазе уз одговарајући договор на одговарајућем нивоу између полиције и војске у надлежност полиције. Тај центар у Петровом Селу једно време након тих одлука између војске и полиције није био статусно адекватно решен. Дакле, просто прешао је у надлежност МУП-а али интерним прописима није утврђено у ком организационом делу полиције припада па је једно време просто систематизовано једно или два радна места за просто обезбеђење тог Наставног центра у Петровом Селу, уосталом као и код осталих центара, али сама чињеница да је један или други, трећи од тих центара био позициониран организационо на пример у СУП Зајечар или Бор или у Нови Сад, није значила да је Нови Сад био одговоран за оперативно коришћење центра, већ за оперативно коришћење центра био је увек одговоран онај ко је изводио обуку и ко је користио тај центар. Дакле, ако у Клиси сада тече курс за базну полицију а зна се да курс реализује школа у Каменици, онда је школа у Каменици одговорна за тај период курса. То је такође нешто слично ангажовању ПЈП. Коришћење наставних центара је ствар повремености, привремености и тада се заснива надлежност, одговорност на ономе ко центар користи, а не коме центар организационо припада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли то значи да је и тај центар и други центри да су они практично постојали током свих тих година пре '99?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Пре '99. свакако али нисам сигуран колико пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након распада те ТО?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, то се може проверити. То је након распада ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то би било у дужем временском периоду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па да. На пример да ли је то деведесете, да ли је пре, после извесног времена, не могу заиста ту да се сетим. Значи, не могу да позиционирам тај тренутак кад је ТО распаднут, али то се свакако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је почело извођење обуке наставе у том центру за Оперативно-потерне групе, за ОПГ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па мислим да то знам. Дакле, почетак извођења наставе за Оперативно-потерне групе је негде половина или друга трећина рата када се у току рата установило практично да постоји потреба за додатном специјализацијом неких полицијских састава за екстремно ризичне ситуације, јер Посебне јединице су полиције масовне јединице средњег нивоа способности, условно да кажем, а специјалне, да би направио паралелу су сићушне јединице али екстра оспособљене. Е, пошто је рат наметнуо мноштво тако тешких задатака на којима нису могли да се ангажују фронтално састави ПЈП закључило се да постоји потреба да се мање групе оспособе за решавање тих екстремно ризичних безбедносних задатака у којима прети опасност по животе људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је постављен за руководиоца наставе команданта центра, како се то већ звало?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не бих могао баш да будем прецизан, али ако се добро сећам, мислим да је Горан Радосављевић у то време помоћник руководиоца штаба у Приштини био задужен у најмању руку да координира то, а нисам сигуран да ли је и формално био одређен за руководиоца, а извођачи обуке мислим да су били господин Ђерић, не знам како се зове тачно, и Поповић у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извођачи обуке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, у том смислу, одговорни за извођење обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорни за извођење?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Вероватно су имали више инструктора за то, с тим што, такође нисам сигуран, да ли се одмах ишло на Петрово Село јер сам сигуран да је у то време рата обука извођена и на Гочу. Дакле, нисам сигуран у ком периоду је обука пресељена са Гоча у Петрово Село или обрнуто и да ли је паралелно била на оба места то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према неким овде сведочењима која смо чули, произашло би да је прва обука која је у ствари практично трајала пола године почела 01. јуна '99.?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то је такође период рата, мада се мени чини да је мало раније почела, али дозвољавам да је и то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо чули неке приче.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дозвољавам да је то тачно. Ја имам некакав акт о томе, можда могу у неко догледно време да вам то обезбедим. Тај први акт иницијални који је правни основ за заснивање те обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је Радосављевић био руководилац Центра, ова двојица Ђерић и Поповић одговорни за извођење наставе, ко је изнад Радосављевића у тој хијерархији? Ко је њему надређени у овом делу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па руководиоцу обуке наддређен је онај који се актом о тим организационим наређењем условно да кажем, одреди за руководиоца, јер се тим истим актом у принципу одређује коме он подноси извештај и коме је одговоран за то, јер не могу у овом тренутку да кажем да је то решено, али у принципу такву обуку и такво наређење може да изда у МУП-у најниже начелник Ресора, имајући у виду да је то било ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неких командних ингиренција у том смислу пошто је више центара, а Ви сте као један од шест помоћника министра по

пословима и задацима упућени управо у том правцу, дакле, у смислу наставе, Полицијска академија рекосте, Средња школа у Каменици итд., па ми се онда намеће и ово је нека настава, то је нека обука блиској, јел тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рећићу вам има два спектра одговора. Дакле, да ли ме питате за конкретан случај или генерално?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, за Петрово Село и за остале наставне центре?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, да, значи генерално ја као помоћник министра у принципу јесам био задужен за области које сам рекао и за обуку унутар тих области. Примера ради, нисам био одговоран нити сам имао надлежност за обуку на пример граничне полиције и саобраћајне полиције, јер нисам био задужен за ту област. Дакле, за обуку у области министарства за које сам био задужен. Наравно обука ПГП и ПЈП јесте била у области мог задужења, али овде је важно имати у виду да помоћник министра као и помоћник командира, као и помоћник команданта нису руководиоци у теоријском и практичном смислу. Дакле, они су високи официри који помажу руководиоцу. Дакле, помоћник министра министру, помоћник командира командиру итд., у доношењу одлука и помажу му стручно у спровођењу одлука, али никада сами немају надлежност да доносе одлуке изузев уколико их је руководилац овластио за доношење одређених одлука. Дакле, код оваквих обука правни основ да она крене јесте одговарајуће организационо наређење или акт министра или начелника ресора којим се утврђују сви детаљи и трајање обуке и методички елементи и елементи одговорности и надлежности, контроле итд. Ја не могу да кажем сада да ли је у конкретном случају то прецизно утврђено, треба видети акт. Дакле, онај ко је донео акт да се та обука реализује, зависно од тога из чије надлежности, он је у принципу одговоран и њихов претпостављени, ако тим актом није другачије одређено. Не знам да ли сам јасан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам начелно, не питамо сад именима и презименима.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам начелно и одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него начелно у смислу ко би био функционално надређен Радосављевићу у МУП-у, ко би му био претпостављени?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У принципу би то био начелник Ресора који је одредио, који је донео решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Ресора јавне безбедности? У то време је био?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У то време је био генерал Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Уколико тим актом није другачије одређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Миленко Арсенијевић тада?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Миленко Арсенијевић је тада био, ја сам сведочио у истрази и мислим да нисам био сасвим прецизан – или је био шеф одсека у у управи, у једном одељењу управе полиције или евентуално начелник тог одељења, али мислим да је пре био шеф одсека. Тај одсек у управи полиције, значи управа полиције па у саставу управе одељење, не знам како се звало то одељење прецизно, па у саставу тог одељења Одсек за посебне јединице, резервни састав или нешто слично. Највероватније да је био шеф тог одсека, али тај одсек нема никакве везе са оперативним ангажовањем ни Посебних јединица ни обуке. Он само ради административне послове за потребе онога ко је надлежан да одлуку донесе. Значи, за потребе начелника ресора и стара се логистички да подржи такву обуку, а онај ко је одговоран утврђује се организационим актом за сваки конкретан случај, дакле, сваки курс у Клиси има своје решење којим је утврђено ко је руководилац, ко су наставници, који наставни план и програм итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али претпостављам да горе у министарству мора бити неко ко је по својим пословима које обавља, мора бити неко ко је задужен за функционисање у сваком смислу и у наставном, у школском смислу, организационом свих тих наставних центара, то ми се намеће онако као лајку?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да поновим, значи можда нисам добро био јасан. Сваки центар је организационо постављен негде. Некада су они били организационо постављени у састав подручних полицијских јединица као што је Петрово Село било у Зајечару, Клиса у Нови Сад, то је организациони аспект, а функционални аспект је коришћење тога. Када дође до коришћења тада је одговоран онај ко тамо изводи обуку или некакву активност. А ко је тај? Тај се одређује организационим актом надлежног руководиоца у министарству. Дакле, не постоји конзистентност одговорности за центар, него је увек одговоран онај ко је одређен да центар користи сагласно решењу како ће га и зашта ће га користити и коме ће одговарати тај руководиоца који руководи обуком која је у току. Дакле, Гоч на пример, нешто детаљније знам користи га у јулу месецу полицијска академија. Наравно да је декан за то време одговоран да реализује обуку, законитост рада итд. У августу користе више школе унутрашњих послова, тада је директор више школе за то задужен. У септембру користи Средња школа у Каменици, у октобру користе Посебне јединице полиције итд. Онда у децембру користи гранична полиција. Дакле, надлежност се сели на онога ко је одређен да тај центар користи у функционалном смислу, а не коме центар организационо припада. Тај коме центар организационо припада је просто као хотел који пружа услуге корисницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли сте Ви имали прилике или кад сте имали, јесте сигурно не сумњам, али кад сте имали прилике да чујете за случај Браће Битићи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам то неколико пута рекао, мислим једном у истрази више пута. Дакле, о догађају и о случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим оно као грађанин, него као припадник МУП-а, високи функционер МУП-а Републике Србије?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, о догађају о коме говоримо, ја сам сазнао оног тренутка када су чињенице о том догађају изашле у јавност и морам да кажем да о самом догађају немам никаква друга сазнања непосредна нити конкретна из времена када се он десио, а како сам разумео, он се десио негде у јулу '99. године. Дакле, да поновим знам и то али не могу опет да позиционирам време оног тренутка када те чињенице излазе у јавност. Наравно, у том тренутку ја више немам ни надлежност ни одговорност за то нити имам право да се службено за то интересујем, јер ја сам већ тада на Полицијској академији и нисам у Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откад сте Ви на Полицијској академији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Од 2001.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 2001?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте. И што је најважније још, можда је важно да додам, пошто претпостављам да сам доведен да сведочим зато што је моје име доведено у везу са тим. Чак, дакле и да сам знао да су та лица прекршајно у прекршајном поступку кажњена питање странаца и питање прекршајног прогона странаца по основу Закона о странцима, граници, визама итд., нису била у распону моје контроле нити надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити информације те врсте службеним путем допрле до Вас?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, могуће је да је информација да су нека лица X, Y приведена зато што су илегално прешла границу и прекршајно кажњена могуће да о том немам извештај, некакав такав извештај је дошао до мене, али ја у овом тренутку немам никакво сећање на то, јер то је питање ван моје зоне одговорности јер то је питање које долази у зону одговорности управе граничне полиције и другог помоћника министра који је задужен за граничну полицију. Дакле, чак и да сам знао никакву надлежност у вези са тим нити одговорност ја нисам имао као помоћник министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен те године покренут је одређен поступак утврђивања чињенице и околности око изласка тројице америчких, у јесен те године, изласка и даље судбине те тројице америчких држављана баш, дакле службени један поступак у МУП-у, била је једна представка једног адвоката из Ниша као заступника породице и у том смислу МУП је предузимао неке радње. Дакле, Ви сте тада још тамо, па да ли имате сазнања те врсте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Имам. Дакле, то сам такође рекао мислим у некој истрази, али не знам тачно где. Дакле, када сам, како сам малопре рекао сазнао из јавног сектора ове чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али то још није у јавности.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Знам, али дозволите да довршим. Дакле, када сам сазнао то, како сам малопре објаснио, тада сам имао асоцијацију на једну представку, на ту представку, дакле, једино ту сад везу имам, али она је, како бих рекао ретроспективна. Значи, у јавност излазе чињенице о страдалим Битићима и онда имам асоцијацију на некаку представку или жалбу некога ко је тражио неке људе који су изашли из затвора а нису виђени итд. и тада та представка улази у редовну процедуру проверавања истинитост и шта се дешава итд., али ја даље губим контакт с тим јер је реч о странцима, дакле не у мојој надлежности, представке по таквим питањима логично је да води нека друга управа и заиста након мог одласка из МУП-а ја губим везу са тим. Ја сам само то поменуо у контексту да сам, када сам ово сазнао Прокупље, странци, имао сећање на ту некаку представку, али у то време када смо имали представку никакву свест о томе шта се могло десити, нисмо имали. Наравно, то је било и даље време оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како коментаришете тврдњу, овде изнету тврдњу сведока Миленка Арсенијевића? Он нам каже да је он добио наредбу путем телефона да изврши одређене провере односно да пренесе начелнику СУП-а у Прокупљу, или боље рећи начелнику Одељења полиције у Прокупљу да пренесе захтев да ће по та лица, по ту тројицу браће Битићи на дан њиховог изласка из затвора доћи радници полиције и он каже да је он то само пренео и кад га питамо а ко је то вама наредио он каже да не зна али помиње и Вас као неког ко је то могао да му нареди и каже то је могао бити Ђорђевић, то је могао бити Обрад Стевановић и то је могао бити Алексић, Љуба Алексић, тако је?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, то сам исто питање имао у истрази. Дакле, то што је Арсенијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то коментаришете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је тачно. Ја сам могао да му наредим иако је то ван стандарда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би тако што било у кругу Ваших послова? Разумете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Није било у кругу моје надлежности, али сам ја могао бити замољен од другог колеге из одређене надлежности да му пружим одређену асистенцију и помоћ, то је у полицији рутинска ствар, да се међусобно

помажемо. Дакле, чак није прописана ни процедура тога. Дакле, уколико, примера ради, можда је боље да објасним на примеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо тако.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јер неко лице приведено у прекршајном поступку и са тим лицем ради полиција опште надлежности и процесуира га кроз прекршајни поступак и за време тог рада и за време поступка и након и за време прекршајног поступка и за време издржавања прекршајне казне и након тога може нека друга служба унутар МУП-а доћи до података да је то лице интересантно и због неког другог кривичног дела. Примера ради, у пракси је врло честа рутинска ствар. Ако у овој канцеларији кад се обавља разговор због прекршаја, криминалистичка полиција има одређени интерес да обави разговор по некаквом другом кривичном делу, просто дође колега узме лице преведе га у другу канцеларију, обави разговор. Сваки је дужан у оквиру своје надлежности да направи белешку и да обави следеће радње у складу наравно са законом. Према томе, теоријски је могуће да Арсену наредим ја, теријски је могуће да му нареди Љуба, теоријски је могуће да му нареди Рођа, с тим што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо сад практично? Дакле, да ли сте му Ви тако што наредили?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми се намеће нешто друго. Што бисте Ви или који је то ниво колеге, ранг колеге коме бисте Ви учинили услугу те врсте? Што бисте Ви то радили за неког Вама равног? Ви сте један од шест помоћника. Зар не може он то директно да уради – телефони, специјали, разумете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Може, у праву сте. Наравно, ја говорим хипотетички, не говорим о конкретном случају, јер сам тако схватио питање. Значи, поступати се у полицији, у полицији важи принцип једног старешинства. Дакле, сваки потчињени има једно претпостављено, начелно и само од њега може добијати наређење и постоје изузеци од тога када онај ко може више може и мање. Дакле, начелник ресора логично издаје наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може прескочити?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелницима управа, али он пошто има право да нареди начелнику управе, он може наредити начелнику одељења и начелнику и шефу одсека итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Буквално по ланцу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: По ланцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ланцу а може и оном најнижем наредити?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је дакле питање наређивања по правилу и како је уобичајено, с тим што треба додати следећу чињеницу. Чињеница је да потчињени посебно у мањим местима, они имају посебно перцепцију субјективни осећај кад их позове неко из МУП-а. Било ко да позове из МУП-а некога у Прокупљу, тај то доживљава наређење, упркос томе што не мора бити наређење, може бити обавештење, може бити преношење наређења, може бити замолница и то је сад једно фактичко стање, а правно је де јуре овако како сам претходно рекао. Дакле, принцип једностарешинства, рекао сам шта подразумева. Постоје изузеци од тога и постоји овај проблем субјективне перцепције потчињених који кад их неко позове из МУП-а они наравно поступају. Наравно, изузима се наређење којим се извршава кривично дело. Сваки полицајац сем екстремно малих изузетака добро зна да не сме да изврши наређење којим се врши кривично дело. То је апсолутно изузетак од дужности извршења наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио Љуба Алексић тада? Шта је он био?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он је био начелник управе, заменик начелника Управе полиције, а пошто начелник управе полиције није постојао он је практично вршио и дужност начелника Управе полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да нам кажете што Ви сматрате да треба да нам кажете у овом смислу? Имате ли икаквих других сазнања око ових догађаја?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ето, већ сам рекао да конкретних сазнања у вези са самим догађајем заиста немам, али размишљавам да ли бих могао да вам помогнем још. Значи, могао бих можда да кажем, пошто знам људе, посебно знам Арсенијевића, дакле, а овде разумео сам да се не суди Арсенијевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, знам и остале који су ухапшени итд. Сто посто сам сигуран да је реч о моралним професионалним људима који никада нешто слично не би урадили да су имали свест о последицама које су наступиле. Ја заиста користим прилику да изразим велико жаљење породици што се десило такав догађај и што се он доводи у везу са полицијом и не само доводи него је врло извесно да то има везе са полицијом, а ја сам у то време био високи функционер у полицији и мени је јако жао што се то десило, али наравно када је реч о људима који су под сумњом или у притвору за то могу са сигурношћу као њихов дугогодишњи руководилац да тврдим да они нешто слично, понављам, никада не би урадили да су знали да ће се овако десити као што се десило, јер да су то знали сигуран сам да би такво наређење одбили. Ето да то додам ако је можда од неке користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да су тамо у близини тог Наставног центра пронађене две масовне гробнице ексхумиране?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На исти начин сам сазнао и за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ту извесно утврђене ДНК анализама итд., да су ту сахрањени лешеве косовских Албанаца, мушкараца, жена?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте, нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли иста знате о томе како је дошло до тога? Овде смо чули нека сведочења.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не знам нажалост ништа о околностима догађаја. Знам све оно из чињеница које су јавно објављене, али обзиром да сам на та питања сведочио и у Хагу, ја најкраће речено и даље стојим на становишту да је реч о великом још увек мистерији, по мом дубоком убеђењу са елементима завере. Дакле, не могу никако да разумем да неко разуман може тако нешто да уради, јер тврдим да је политика МУП-а у то време упркос свим пропустима и свим проблемима и свим трагичним догађајима, била таква да није била политика скривања злочина него политика доказивања злочина. У прилог тој чињеници, само да истакнем један доказ, 1.500 предмета је у току '98. и '99. године полиција на Косову формирала о догађајима са смртним последицама у којима је страдало најмање 3.000 људи. Да је полиција желела да скрива злочине, ниједан од тих предмета не би постојао као што не постоји овај. Дакле, скоро са сигурношћу тврдим да је тај догађај, што се полиције тиче, у преовлађујућем саставу, не искључујем појединце на било ком нивоу да су на неки начин учествовали. Једино може да се доведе у категорију тамне бројке. Дакле, тврдим вам да је у то време мени било било шта са тим познато, ја бих учинио све да се на томе ради, као што се ради на сваком кривичном делу који се десило у Београду.

Дакле, 1.500 увиђаја на Косову под бомбама урађених на исти начин као што се данас ради увиђај у Београду када се нађе страдало лице, је ваљда некакав доказ о томе како је полиција радила у ситуацији смртне опасности по свакога. Нећу да вас подсећам, верујем да знате, да је вршећи увиђаје страдало неколико полицајаца па чак и један истражни судија у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У Сувој Реци, не могу да се сетим. Ето је то, ово сам мало емотивно рекао, јер сам наведен на то, али сам рекао заиста оно што мислим и заиста оно за шта имам одговарајуће доказе, можда не довољне, али доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих пар питања само. Ако можете да нам објасните које су то ситуације које налажу активирање Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могу. Ситуације су врло различите. Од сложеније асистенције, на пример код комесације, социјалних питања, умоболних особа итд., преко најобичнијих јавних скупова, укључујући и спортске приредбе итд., до сузбијања тероризма до евентуалних ратних операција уколико се полиција укључи у састав оружаних снага. Значи, врло хетерогено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како иде тај механизма ангажовања? Ко одређује да се ангажује, колико људи у то је укључно све?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Механизам ангажовања је једноставан. Дакле, Посебне јединице полиције су, да поновим, сталног састава повремениг ангажовања. Дакле, унапред се зна ко припада јединици, а ангажовање, односно активирајућу наредбу доноси само министар или евентуално начелник ресора, дакле, ниједна посебна јединица ниједног нивоа није оперативно активна, већ је само фиктивна све док се не донесе та наредба, а активирају се оне јединице које се утврде наредбом. Рекао сам малопре од најмање до највише, никада се није десило да су све јединице једновремено активирани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та особа која доноси наредбу да ли је она јединица укључена у доношењу те наредби или мора нешто шире да постоји, неке консултације и да ли је још неко укључен у то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Она је једино надлежна да донесе наредбу, рекао сам, али ко ће бити укључен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Доноси наредбу један човек?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Један човек тако, само један човек за сваку, за најмању јединицу, дакле, ако на пример за вашар у Гучи треба десет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то проценат да тај један човек донесе такву једну наредбу и колико људи учествује у томе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То ћу сад да кажем. Дакле, у том механизму учествује први иницијални захтев за ангажовање ППП, долази од месно и стварно надлежног полицијског руководиоца који има безбедносни проблем. Дакле, начелник СУП-а у Гучи каже мени долази вашар, узимам пример да бих објаснио и пише управи полиције, пошто је вашар јавни скуп из надлежности управе полиције, са својим полицајцима нисам у могућности да предузнем све мере потребно ми је 10 саобраћајаца, 5 оперативаца за општи криминал итд. Тај захтев иде према МУП-у према надлежној управи, надлежна управа се саглашава или се не саглашава и предлаже преко начелника ресора да се донесе наредба о активирању толико и толико људи тог и тог састава, из те и те јединце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да ће нам оволико детаљисање помоћи у овом кривично правном смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али ја сад не могу да ограничим сведока како ће да излаже. Моје питање гласи колико људи је укључено у то организовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ваша питања га усмеравају. Не знам колико нам то доприноси за расветљавање овог кривично правног догађаја, разумете? То јесте заиста, не сумњам да сведок има у том смислу валидних сазнања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, зато што сад иде следеће једно питање конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека то буде као увод.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих молио само да се изјасни колико људи персонално се укључује у механизам активирања Посебних јединица полиције – један, два, три, четири, пет, ако каже да је то управо, колико је то људи у управи? То ме интересује.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не може да се каже број. Ја се извињавам можда би требало да ми дате сугестију да ли да одговарам и како. Не може се рећи генерално. Сваки случај је случај за себе и сваки случај има засебну процедуру, јер сваки случај је различите надлежности, месне и различите стварне надлежности али увек у оном одељењу где је био Арса. Постоји и административна група људи која води спискове, евиденције ко је кад ангажован итд. да се просто уједначи ангажовање. Дакле, из те управе одлази тај формализовани акт надлежном руководиоцу на потпис, с тим што претходно начелник ресора га одобри или не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја колико схватам то је један одређени механизам?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте. Да ли од самоиницијативе преко администрације до одлуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се тај механизам укључује када је у питању део јединице ПЈП конкретно четири припадника ПЈП, где се четири припадника ПЈП упућују на један конкретан задатак да ли је потребно да се цео тај механизам покреће?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, тај механизам у случају овоме, ако асоцирате на случај, јер претходно је већ рађен док су се они нашли на обуци цео овај механизам о коме ме питате је урађен и та јединица је на обуци, дакле, она је и ангажована за задатак који се зове обука.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да ме, или ми се не разумемо, ја не знам да ли причамо истим језиком?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас, уопште немам намеру да Вас не разумем, дакле, заиста тако сам схватио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево конкретно питање: Четири припадника Посебних јединица полиције добија задатак да оде у Прокупље и преузме три човека. Да ли се у тој ситуацији и у тој акцији ангажује комплетан механизам?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, апсолутно не. Тај механизам је већ претходно завршен пре него што су они дошли тамо, јер они су тамо дошли по тој наредби као завршном акту тог целог механизма, а онда се тамо са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, која наредба?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Они су, молим вас, малопре сам рекао, та група људи која је ишла на обуку тамо, она је претходно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не причамо о томе, причамо о ситуацији да су четири припадника Посебне јединице полиције добила један конкретан задатак. Да ли је за ту четворицу потребно да се ангажује комплетан овај механизам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ајмо овако.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако смо ми ангажовани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте никад били ангажовани, него само за тај конкретан задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овамо. Господине Стевановићу, који је најмањи организациони део Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељење које броји?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Десет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које има свог командира и који број десет људи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ангажовање једног, двојице, тројице?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Је у надлежности тог командира ако је ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За нешто? Да ли подразумева доношење неких активирајућих наредби?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ма не. Значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не подразумева.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Командир полиције у једној општини може ангажовати припадника ПЈП који је на списку припадника ПЈП за било који задатак редовни, али се не сматра да је ангажован део ПЈП у таквом случају, јер они су у фиктивном стању припадници ПЈП али раде послове регулисања саобраћаја на Аутокоманди. То не значи да су они ангажовани као ПЈП. За ПЈП мора да постоји активирајућа наредба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то нам је јасно, извињавам се, то је остало све јасно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А разумео сам да у конкретном случају у Петровом Селу та наредба је постојала док су они дошли тамо. Када они тамо дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нешто друго је у питању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорио је. Кажете, да је руководиоца кампа у Петровом Селу био Горан Радосављевић.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам рекао изричито да је био руководиоца, мислим да је у најмању руку координирао ту активност, јер је био у то време, добро знам био је помоћник руководиоца штаба у Приштини, али су ти људи слати са Косова тамо највероватније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јели Горан Радосављевић јула '99. године имао свог надређеног старешину?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ког јула?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула '99?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јула '99. то је након завршетка рата, он наравно имао у мирнодопским условима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте тада били помоћник министра или начелник Управе полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Био сам помоћник министра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ви сте морали да знате ко је тај који је био надређен Горану Радосављевићу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислите у редовним околностима или на посебном задатку. Ако је у редовним околностима, онда неспорно знам ко је. Био му је шеф одсека, то је вероватно био Арсенијевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које он одговара?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Гури?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Гури одговара свом начелнику одељења у редовним пословима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај човек?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У то време Мирослав Мијатовић начелник тог одељења, али мора да се направи разлика. Ако је он био ангажован за обуку у Петровом Селу, онда се он изузима из редовне надлежности и претпочињава се ономе ко је шеф обуке. Да ли ме разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел он шеф обуке па онда Арсенијевић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја опет хипотетички причам, јер не знам тамо ко је био руководилац обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били на месту где сте морали да знате за конкретно одређивање Радосављевића као руководиоца обуке и да знате ко је, јел знате, не знате, можда не знате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас то није тачно. Ја то нисам морао да знам. Помоћник министра после рата. Да ли можете да разумете да сам се ја тада бавио најважнијим безбедносним питањима у држави. Дакле, ја сам потписао Кумановски споразум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком својству?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У својству представника Владе Србије сам потписао Кумановски споразум и остало сам до 20. јуна на Косову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је све опште познато.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И вратио сам се с Косова, а у то време са Косова се враћа 5.000 људи са својим породицама, измешта се седам СУП-ова у привремене локације, социјални проблеми, нестале породице, погинули полицајци, а истовремено мора да се имплементира Кумановски споразум. Дакле, ја се бавим једним стратегијским, према томе не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте толико у широко објашњавати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви долазили у Петрово Село?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Неколико пута као у сваки други центар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: '99. године, после рата?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесам после рата, али да ли је то било '99.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто сте после рата долазили у Петрово Село, у ком својству – службено, приватно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Долазио сам у Петрово Село да присуствујем обуци инструктора за ПП и ОПГ не знам како су се звали и да присуствујем некој показној вежби, не знам ко је био да ли је био ЈСО или САЈ итд., значи најмање два пута сам долазио као и у сваки други центар што сам одлазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем у ком својству?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У својству помоћника министра одређеног да обиђе обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али нисте задужени за то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам схватио нисте задужени за ту обуку него Мијатовић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па молим Вас, зна се ко је формално задужен. Формално је задужен онај који се актом одреди да одговара за обуку. Није нико задужен по основу мирнодопског описа посла јер је обука ванредни задатак ограниченог трајања, као што је председник суда одређен за овај процес.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кад сте онда одлазили у Петрово Село, јел се сећате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да се сетим времена, али значи у време када је тамо извођена обука за инструкторе ПП то је сигурно и када је некаква вежба била у којој је учествовао и САЈ и ЈСО итд. као у сваки други центар, одлазио сам годишње пет пута у различите центре најмање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сам ја разумео, Ви сте били командант Посебних јединица полиције до '95. године?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Оријентационо да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте рекли да сте '97. године распоређени за начелника Управе полиције. Шта је са тих две године, '95. и '97?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, између формално, моје формалне дужности команданта ПП и помоћника министра, ја сам у међувремену био заменик начелника Управе полиције и начелник Управе полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи од '95. до '97?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, оријентационо, плус-минус пет, шест месеци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могуће да имате кумулативно две функције – да budete начелник Управе полиције и командант Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је теоријски могуће и могуће је да је та кумулација у то време постојала, али та документа су нам сва уништена у бомбардовању а после тога имамо одговарајућа документа и наравно ово кад сам био помоћник нашао сам у «Службеном листу», иначе не би нашао документ ниједан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја овде имам једно решење, покажаћу Вам. Каже Стевановић Обрад, ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стевановић Обрад, радник Министарства унутрашњих послова на радном месту команданта Посебних јединица милиције - Ресора јавне безбедности у чину генерала мајора распоређује се на радно место начелника Управе милиције итд. Међутим, оно што се не слаже овде то је година. Ово решење датира од 27. фебруара '97. године, а не '95.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али рекао сам био сам заменик пре тога, ако сте ме разумели, а можда и начелник одељења у Управи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде не пише да сте са радног места заменика него са места командата Посебних јединица полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел на овај начин покушавате да оспорите кредибилитет сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам шта покушавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се изјашњава? Какве то има везе с овим кривичноправним догађајем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро нема веза, али има везе са исказом утолико што каже да је до '95. године био командант, а није тако написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно да ли до '95, '97. до '98. суштински то је небитно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите да се вратимо на '99. година, време ратних дешавања, да ли сте Ви звали поједине припаднике Посебних јединица полиције на рапорт? Да ли је неко долазио код Вас на рапорт у току '99. године у време рата?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У време рата?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам у време рата највећи део времена провео на Косову, изузимајући неколико одсуствовања у трајању од неколико дана и изузимајући последњи део маја месеца када сам се спремао за магистарску тезу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел сте звали неке људе или нисте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време рата?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја сам присуствовао низу свим могућим састанцима на Косову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, моје питање гласи: Да ли сте на рапорт звали поједине припаднике Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Никад на рапорт нисам звао никог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на рапорт звали Митровић Радослава команданта 37. одреда 24-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад улазимо у други предмет.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Са Митровићем сам се на Косову, као и са свим командантима сре више пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То све питам због својства и '99. године. Нема везе. Кад сам поменуо Митровића да поменем и Домић Николу команданта Сомборске чете, јел сте га звали на рапорт?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Уопште не знам ко је човек. Али молим Вас прецизирајте шта је рапорт? Ја сам се са свима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рапорт је позивање на одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замениче, која је сврха ових питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сврха је да се утврди својство сведока да ли је био командант или није био командант, то је мени нејасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебних јединица полиције?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако смем да додам, сведок је рекао на почетку да он има тај документ овде.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Имам документ.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Зашто не да документ па да пратимо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите, кад смо код документа у питању ја сам тражио персонални досије за сведока. У персоналном досијеу нема ништа. Дакле, где су документа из персоналног досијеа. Нема решења о годишњем одмору, нема решење о плати, нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, шта рекосте да Ви имате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја имам одлуке владе о постављењу за помоћнике и о разрешењу и имам одлуку министра о мојим задужењима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам само ово решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате то са собом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате, дајте да то ископирамо.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јел то је једно широко питање. Ја сам свестан да већина људи субјективну перцепцију има да сам ја командант ПЈП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам сад ово мало, са 300 припадника полиције сам ја обавио разговор за ових 3 године, 300 људи тврди да сте Ви били командант Посебних јединица полиције, међу њима и људе који су били на положају, па чак и Сретен Лукић, генерал. Како објашњавате сад ту чињеницу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако треба могу да објасним и то. Нажалост, не могу да нађем сада то, али наћићу свакако, неспорно је да имам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само ме ово интересује да ли је сведок за време ратних дешавања водио дневник, да ли је имао бележницу и шта се десило с том бележницом јел ту нека мистерија и око те бележнице и више немам питања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Много Вам хвала на том питању. Значи, ја сам водио своје бележнице, и нажалост мени је ту бележницу и једну и другу украла једна служба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се која једна, а која друга?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Службене бележнице које покривају период. Украдена и са лошим намерама достављена Тужилаштву Хашког Трибунала. Ја сам о томе сведочио тамо наравно на затвореној седници јер се тужилац испрепадао ако ја то јавно обелоданим да ће неко да страда у Србији. Ја сам наравно рекао ако је требао да страда страдао би вероватно, од мене нема нико разлога да се брине, да страхује. Дакле, моја бележница је украдена непосредно пред Кумановске преговоре и са лошом намером спакована, исфабрикована и послала у Хаг да би се употребила против мене, ето то је најкраће и јако бих волео да је имам јер би ми она била доказ за све ово што тврдим, а ја вам тврдим кад-тад, бићемо живи и здрави па ће се видети ко је причао истину а ко није.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мене интересује како се зове овај старешина одреда, јели командир или командант?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Командант одреда.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко ме одговара командант? Ко је непосредно надређени командант тог одреда Посебних јединица, рецимо Митровићу и ово?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Надређен је онај ко је задужен за задатак на коме се одред ангажује. Дакле, нема унапред одређеног ко му је надређен.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко то може бити?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ево опет на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само примеративно јел?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На пример, у Београду се често ангажују Посебне јединице, сетите се свих могућих демонстрација итд., дакле, када се активира један одред и упути у Београд, онда се он укључује у задатак који је планирао београдски СУП јер је он месно и стварно надлежан за догађај. Дакле, он се потчињава руководиоцу операције или полицијске акције у коју се укључује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју се укључује?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, али имам овде, председник већа је цитирао део исказа сведока Арсенијевића у овом предмету и имамо одговор, па ме сад интересује какве је имао ингиренције Арсенијевић над рецимо Поповићем и то, јел имао неке ингиренције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Административно само у логистичком смислу јер је тај део Арсенијевићеве организационе јединице у ствари задужен да подржи логистичку ту обуку, али није у односу претпостављених потчињених.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рецимо, узмимо да је тачно што је рекао Арсенијевић да је он добио од некога наредбу да уради што је урадио, због чега Арсенијевић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то ја не могу да одговорим, то зависи од онога ко га је позвао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али он каже да сте га можда Ви позвали, а Ви кажете да сте можда јесте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја кажем да нисам, али теоретски да сам могао да му издам нешто тако, наравно не бих му никад издао да сам свестан онемо што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Арсенијевић је ту дао нека објашњења.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не мислим на то, него мислим ово да ли сте у време рата имали било какве ингиренције над Посебним јединицама полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Формално и командно никакве и ту имате хиљаде доказа.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Шта је неформално, шта је друго, шта је треће?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али био сам на Косову по налогу министра јер сам ја његов помоћник и налазио сам се скоро дневно са неким од команданта итд., трудећи се да им помогнем да схвате задатак и да законито поступају задатку. Дакле, нисам имао формално никаква задужења, осећао сам се одговорним као високи функционер у министарству и нисам желео да седим у Београду у рупама него сам отишао тамо где су људи, користио средства, смештај и све оно што је штаб имао на сопственом располагању без возача, без обезбеђења, без ичега ишао сам у ризичне крајеве са надом да могу помоћи да се тај тешки задатак некако савлада законито ако је икако могуће.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А ко је изнад Љубе Алексића, коме он одговара?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако Љубу посматрамо у функцији начелника Управе, односно вршиоца дужности начелника Управе, његов непосредни руководиоца је начелник Ресора, а ја сам стручни помоћник начелника Ресора по његовој надлежности, али му нисам претпостављени.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел сте могли Ви да дате њему неко наређење да он да Арсенијевићу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам већ рекао више пута, теоријски сам могао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро. Овде Вам је председник већа предочио да је био неки поступак у погледу у циљу расветљавања судбине браће Битићи у МУП-у пре него што је јавност о томе обавештена. Да ли сте Ви то регистровали код себе? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам да се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али сте рекли да Вам је то ретроспектива, а да Вам је прво сазнање ова јавност.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја бих Вас подсетио.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја кад сам сазнао из јавности ово, онда сам се сетио да постоји нека преставка која личи да је реч о истој ствари, али у време када.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А јел сте у тој ретроспективи се сетили још неких детаља у вези с тим поступком?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не. Рекао сам није било у мојој надлежности.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, важи.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте мало пре, ја бих почела од тога.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Како да се окренем, извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама и због микрофона.

НАТАША КАНДИЋ: Да сте били за време НАТО бомбардовања стално на Косову и да сте ишли у ризична подручја, па реците нам само која су то по Вама била најризичнија подручја где сте Ви ишли?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Цело Косово је било ризично подручје госпођо, дакле, проћи од Приштине до Пећи у рату то је било руски рулет, али упркос томе ја сам тамо ишао.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте неколико дана сведочили у Хагу врло детаљно 17 догађаја причали укључујући и Избицу, да ли Вас Избица асоцира на Петрово Село?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Из информација које знам из каснијег периода могуће да су некаква тела пронађена из Избице тамо, значи само у том контексту можда.

НАТАША КАНДИЋ: Само да видимо, водите рачуна о ономе што сте рекли у Хагу. Када се врши ексхумација тела из Избице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, ајмо се ограничити на предмет овог претреса да не ширимо.

НАТАША КАНДИЋ: Како да не, па Избица тела, из Избице су нађена у Петровом Селу, молим Вас не питам без везе него су тела нађена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и његове транскрипте захваљујући Фонду са суђења Слободану Милошевићу то је цела једна књига и ја знам да би сведок могао пуно тога да каже, али дајте да се ограничимо.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто има везе са Петровим Селом, не питам ја оно што нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не са Петровим Селом, са Петровим Селом пуно тога има везе.

НАТАША КАНДИЋ: Епа нема баш пуно извините судија, али Избица има непосредне везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тројицом страдалих Албанаца, америчких држављана браћа Битићи.

НАТАША КАНДИЋ: Има непосредне везе, тела су браће Битићи нађена на врху тела из Избице. Ја хоћу да питам сведока пошто је у време НАТО бомбардовања извршена ексхумација из Избице да нам каже како су тела доспела до Петровог Села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам сведока, ја сам то питао сведока. Он нема никаквих сазнања о томе јер сам предочио сведоку да су тамо пронађене две масовне гробнице, да су у питању лешеве косовских Албанаца и он о томе не зна ништа и Ви сад понављате у том смислу, разумете?

НАТАША КАНДИЋ: Не може да каже да не зна ништа кад је о томе врло детаљно говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок може да каже што хоће под претњом под упозорењима, али не можемо ми да га натерамо упорним понављањем питања да каже нешто друго. Разумете? Ја сам то суштински питао сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Такође сте врло детаљно говорили о томе да сте се обавештавали преко снимака страних телевизија и интернета па нам реците да ли сте о томе дискутовали, не знам видео снимак, сателитски снимак Избице, Пусто Село, оно о чему Ви говорите, да ли о томе Ви разговарате у штабу на Косову или на колегијуму у Београду? Где о томе разговарате и доносите одлуке, као на пример одлука о ексхумацији у Избици или у Пустом Селу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Треба ли да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет излазимо.

НАТАША КАНДИЋ: Па не излазимо молим Вас. Ово је сведок који по природи посла, он ако зна о свим тим догађајима, ако је о томе сведочио у Хагу, он мора да зна све и мора да нам помогне овде да ми сазнамо како су та тела дошла тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да одговорим? Дакле, све оно што сам рекао у Хагу стојим и даље при томе. Имате детаљне транскрипте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се окрените.

НАТАША КАНДИЋ: Детаљно сам пратила.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја нисам сурфовао по интернету, већ стицајем околности неко је ушао у интернет и нашао авио снимак, аеро фото снимак две масовне гробнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се окрените.

НАТАША КАНДИЋ: То је пуно јасно, то је било приказано и на РТС-у.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је за полицију била иницијална информација као кад дође неки грађанин па пријави да се негде налази нешто сумњиво.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам питала где се налази одлука о ексхумацији Избица и Петрово Село, да ли у штабу или на колегијуму у Београду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ма нема везе штаб, то је кривични поступак пред, ко доноси одлуке и кад доноси. Полиција је добила информацију, обавестила истражног судију, обавестила тужиоца, надлежни истражни судија је одлучио да се изврши ексхумација, полиција је асистирала и то је отприлике све.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, Ви сте о томе детаљно обавештени. Зашто ексхумација када су тела сахрањена по прописима у појединачним гробовима обележена, зашто?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас, то је ствар истражног судије не полиције. Полиција је асистирала судији, асистирала надлежним органима да се изврши ексхумација, а полиција не одлучује хоће ли се ексхумација извршити или неће, само пружа помоћ правосудним органима, а на шта се све сумњало, то је већ друго питање.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, одакле истражни судија има податке о масовној гробници уколико не добије.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па обавештена је полиција са интернета, наравно полицијска дужност је да обавести суд и тужилаштво да постоји негде нека сумњива масовна гробница.

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас питам молим Вас да ли сте на колегијуму у Београду разговарали о томе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О том догађају вероватно не, али не могу да се сетим, можда је тај догађај свакако био једна информација која је ишла с Косова према МУП-у неизоставно, али то није био предмет да се разговара јер таквих догађаја је било хиљаду.

НАТАША КАНДИЋ: Хиљаду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не таквих масовних него хиљаду догађаја са смртном последицом, овај је наравно био масован по броју итд.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте кажите ми на колегијуму разговарали о Пустом Селу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Вероватно не, јер ја нисам присуствовао колегијуму у Београду.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је код Вас у некој форми тај предмет па сте Ви, као што сте рекли у Хагу и неке своје забелешке стављали о томе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас, предмет Избице и Пустог Села је предмет тактичког нивоа, то је надлежност локалних институција и локалног истражног судије.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас на чињеничном нивоу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, ја сам дозволио сав овај сет питања.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, зато што ја мислим да је страшно важно да нам сведок каже конкретно која је његова надлежност а не да ми колико дана разговарамо не знамо ко је био командант Посебних јединица полиције.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Посебна јединица полиције су множина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, ово није било питање, ово је био коментар.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је могуће да командант 37. одреда, 87. и свих других немају у одређеним ситуацијама кога да консултују у вези са неком одлуком, не знају, немају никога ко је претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо неку представу ко им је био надређен на Косову.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто сведоци овде говоре и зашто је уврежено једно схватање да сте Ви били командант ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако треба то је можда згодно да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, већ смо чули одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Па зашто сведоци?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Станковић је рекао 300 полицајаца, а госпођа Кандић је рекла да је опште мишљење, не само преко полицајца.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јел могу да кажем једну реч, можда је важна и значајна и због мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, почели сте, нешто сте у том смислу и почели.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам идејни творац и оперативни творац Посебних јединица полиције од '79. године и био сам у функцијама кроз Посебне јединице полиције све до ево видели сте ово решење на пример када више нисам и наравно где год се појавим сви имају такву перцепцију, знате командант је увек командант. Мене и данас зову команданте. Па наравно да нисам имате хиљаду докумената у Хашком Трибуналу.

НАТАША КАНДИЋ: Па реците нам ко је био?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па молим Вас видите, узмите акте о наређењима за антитерористичке операције видите ко је потписао акте. Ја вам увек тврдим привремени састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се понављате.

НАТАША КАНДИЋ: Како је могуће да до '97. постоји име и презиме онога ко је командант ПЈП а после тога не, а нарочито нема у време НАТО бомбардовања и после тога господине?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О томе одлучује министар да ли га има или га нема, а иначе важна је чињеница командант никада скоро није оперативно командовао, никада скоро, изузеци су, био сам командант у Барањи и Славонији и био сам командант у Бајиној Башти, то су једина два изузетка када је командант преузео дужност од над само једним одредом од 17 одреда, да ли је задатак био такав али руковођење и командовање на Косову је било урађено по свим актима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И њих има.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас да ли сте Ви за време НАТО бомбардовања на који начин сте сазнали о хладњачи у Текији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Објаснио сам то госпођо. Сазнао сам када је јавност сазнала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао кад је сазнао, то није било за време НАТО бомбардовања.

НАТАША КАНДИЋ: Ко онда уопште, шта онда уопште знају министар, помоћници министра уколико Ви тврдите овде нама да Ви не знате тада за време НАТО бомбардовања да се у оквиру МУП-а доносе наредбе да се хладњача извуче, да се шаље Протић Божидар да пребаци тела из Текије у Батајницу? Кажите нам ко онда о томе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја имам утисак да ме третирасте овде као оптужени, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јел треба да одговорим на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то је понављање.

НАТАША КАНДИЋ: Па да нам каже ко онда о томе тамо доноси одлуку, ко је о томе обавештен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би могао тако што да одлучи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја само хипотетички одговарам за своју надлежност и за оне задатке због којих сам тамо упућен. Ја не могу да одговарам сада шта је ко коме у министарству и у држави наредио.

НАТАША КАНДИЋ: Али сте нам рекли да је Ваш задатак као помоћника министра да помогнете министру у доношењу одлука. Ја претпостављам онако врло разумски да те одлуке од веома великог националног значаја доноси ваљда министар у кругу својих помоћника или?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја добро знам у каквим одлукама сам учествовао и о томе могу да сведочим. Не могу да доказујем неку негативну чињеницу. Не могу да доказујем шта је министар одлучио а да ја не знам то и да ли је нешто одлучио, то је његова ствар. Он одлучује и у мојој зони одговорности и у другој зони одговорности.

НАТАША КАНДИЋ: Онда сте нам рекли да Ви идете у штаб на Косово, Вас пошаље министар као свој помоћника да се тамо информишете шта се догађа, па онда да то пренесете њему. Реците нам о чему сте Ви информисали министра имајући у виду Избицу, Петрово Село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово толико, госпођо Кандић, ово толико, већ пола сата ово све суштински излази из оквира овог предмета.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја мислим да ми овај предмет уопште не можемо разјаснити одакле тела браће Битићи наврх неких других тела ако сведока који је најупућенији у то не можемо да питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није да не можемо да питамо, питали смо сведока а Ви сад питате о чему сте ви информисали министра.

НАТАША КАНДИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на оно суштинско што га питамо он не зна одговоре, он не зна иако ми знамо да је Протић Божидар по наређењу Сретена Лукића, Зековића преносио лешеве са Косова и у Батајницу и у Петрово Село иако су то све припадници МУП-а, иако можемо да се ишчуђујемо зашто то овај високи полицијски функционер у то време не зна. Не можемо ништа да урадимо ако човек каже да не зна. Ако он каже да нема тих сазнања ми не можемо ништа против тога урадити упорним испитивањем, упорним понављањем питања ништа нећемо добити. Без обзира на свест ове врсте да остаје чудно како то да не зна, остаје чудно слажем се, остаје чудно како то да не зна. Он каже не мора да зна.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мени није чудно како не знам, али добро.

НАТАША КАНДИЋ: Мени је остало нејасно када је рекао да је најмање јединица унутар ППЈ да је то одељење, а шта је онда ОПГ група?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: ОПГ група је, практично може се рећи специјализовано одељење. То је ранг одељење, али је посебно обучено.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, шта је веће одељење или ОПГ група?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Исти број и састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бројни састав десетина?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Десетине, само што је ОПГ посебно обучена за ризичне задатке, а остала одељења су класична одељења.

НАТАША КАНДИЋ: Мене страшно занима зашто Ви после оружаних сукоба вршите обуку овде ОПГ група?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је потпуно јасно.

НАТАША КАНДИЋ: Па није извините. С обзиром на ово зашто их Ви упућујете у Србију да убијају људе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Госпођо то стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбија се.

НАТАША КАНДИЋ: Па нека нам само одговори зашто ОПГ група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто их упућујете да убијају људе.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, зато што постоји убијени су људи у Србији, на југу Србије наравно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Онај ко је убијао Србе он је криминалац, а ОПГ нису образоване, обучаване да би убијали људе, а то Ви добро знате.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу и Ви то врло добро знате.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ви то добро знате.

НАТАША КАНДИЋ: Ја добро знам а знате и Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

НАТАША КАНДИЋ: Када нам је овде рекао да је полиција све случајеве до којих је долазила, случајеве са смртним последицама, да је предузимала мере и прослеђивала истражним органима и тужилаштвима, јел може да нам каже да ли је нешто у вези са том представком, да ли је полиција проследила тужилаштву или кад сте добили ону представку у вези са браћом Битићи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Такође сам рекао, дакле, представка је дошла да нека лица се нису појавила или да су се појавила. То је у полицијској терминологији практично сумња да је нестало лице, а није сумња на било које кривично дело.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али да ли је код вас, будући да је то у надлежности Сিনিше Грбића, одакле код Вас?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Одакле код мене?

НАТАША КАНДИЋ: Пошто су странци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па зато што је тако адресирано, значи кад неко лице нестане општа полиција је у принципу за такве неке ствари, али тек кад се утврде околности догађаја онда се позиционирају.

НАТАША КАНДИЋ: И шта ви радите са том представком?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Шта ви радите с том представком?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па зависно од садржаја, упућује.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро садржај је странци, то сте нам рекли, шта радите даље с њим?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, упућује се у принципу оној јединици.

НАТАША КАНДИЋ: Којој молим Вас конкретно реците коме?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Оној на коју се у претставци указује. Ако се указује на Прокупље, на Прокупље, ако се указује на Блаце у Блаце итд.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете конкретно да нам кажете пошто сте се ево сетили да сте видели неку представку и да се у њој говори о браћи Битићи и да је реч о странцима, шта сте урадили са њом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Прво нисам рекао да је реч о странцима и немам сећање да је реч о презимену Битићи, дакле ја сам само повезао када се то презиме појавило у јавности и када се у тој информацији нашао и детаљ да су они из Прокупља нестали, онда сам се сетио да је постојала некаква представка у којој се наводи да су нека лица нестала, дакле, немам ја информацију о презимену и немам памћење, то је један детаљ који је ван моје зоне одговорности.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли имате памћење коме сте упутили, проследили?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам је ја упутио и немам памћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми нисмо схватили да је он добио представку и да је упутио било коме, него да има само информацију о томе да је МУП-у упућена представка, а не њему лично?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, него сам имао информацију о томе. Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а како се он обавештава да је стигла представка, да постоји сателитски снимак, да је, како долази код њега предмет Пусто Село па он прегледа, како сазнаје да је извршена ексхумација у Избице, како зна да је Министарство правде послало полицију у КПЗ Дубрава, како он то зна, како се обавештава?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је исто једноставна ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ако није, не ово је сасвим у реду. Ако Ви имате сазнања о томе да је упућена нека представка МУП-у а није у зони ваше надлежности, како ви онда, како то уопште долази до вас?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Прво кад дође представка, онај ко је шаље он направи адресу какву направи. Не можемо ми да одлучујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро он је шаље МУП-у.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он је шаље МУП-у и онда овај што врши дистрибуцију поште он направи по свим управама за коју претпоставља да се та представка односи јер он није стручан превише и свако јутру у свакој управи постоји састанак где се чита дневни билтен догађаја, шта се десило јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко дневног билтена?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И вероватно да сам тад регистровао ту некакву представку о томе. Значи, сигуран сам да је постојала некаква представка, али ни данас нисам сигуран да ли је реч о баш о конкретном случају ја сам само имао асоцијацију на то, али ја данас не тврдим да је та представка то. Не знам да ли сам довољно јасан.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, ништа уопште не разумем. Јел имате Ви неки тај дневни билтен да ми видимо?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Има сваки дан.

НАТАША КАНДИЋ: Не, из тог периода?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па верујем да има из тог периода и послератног периода.

НАТАША КАНДИЋ: И да има значи и свих ових података о којима Ви говорите Дубрава, ексхумације?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ма не молим Вас, сваки дан с Косова иде извештај о дневним догађајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У билтену има шта има.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Укључујући и Дубраву. Дакле, а конкретно кад ме питате за Избицу, значи седели смо у штабу код Сретена Лукића, донео је неки дечко са интернета, ево НАТО показује масовне гробнице, па ко се не би интересовао, сви смо узели то, или за Пусто Село и чим смо се то интересовали шта је било логично, то је рутинска ствар за полицију, то је информација да постоји сумња да негде постоје лешеве и онда процедура стандардна. Могуће да је он био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавите се за реч па.

НАТАША КАНДИЋ: Мене исто је занимало да ли Ви можете да се сетите или састанка штаба или колегијума у Београду када се говори о томе, пошто постоје подаци о томе да се о томе говори о том премештању тела Петрово Село и на другој локацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је трећи пут исто питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, мислим да је то завера заборавила сам извињавам се.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То никада се не говори о томе боже сачувај, говорило би се да се зна, али можда неко зна, али ја сигуран сам да се никада није догодило. Сигуран сам да ја о томе ништа не знам и сигуран сам да о томе ништа нисам чуо док подаци нису јавно обелодањени, а иначе на Косову су транспортовани лешеве можда свакодневно на обдукцију, са места где су пронађени до гробља итд. Дакле, то је један био садржај таквог суровог догађаја.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте поменули те лешеве, који су то лешеве транспортовани, обзиром да сте нам данас рекли да знате да је неколико полицајаца погинуло, један истражни судија из Суве Реке и који су то лешеве транспортовани?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па сами сте рекли из Избице је транспортовано стотинак лешева на обдукцију, из Пустог Села стотинак лешева у Приштину на обдукцију, то је елементарна ствар, а то што сам причао у Хагу то сам причао на основу службене документације полиције. Тек из те документације ја сам сведочио документацију а нисам сведочио као очевидца догађаја.

НАТАША КАНДИЋ: Не, као неко коме су биле доступне све те информације?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па наравно.

НАТАША КАНДИЋ: А не као неко ко интерпретира и приказује документа. Ви сведочите о ономе што знате по месту позиције у којој сте били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, ево сугеришу ми да морате ово, ја сам Вам малопре рекао, морате се окренути нама да би били ближи микрофону, да би се све ово евидентирало, јер има проблема.

НАТАША КАНДИЋ: И ја бих на крају поново поставила питање да нам сведок каже ко је командант Посебних јединица полиције био у то време и после тога?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, рекли сте, одговорили сте. Направићемо паузу 15 минута.

Настављено у 11,25 сати након паузе ради одмора.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА СТЕВАНОВИЋА

Господине Стевановићу, наставићемо са Вашим саслушањем. Браниоци?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу суду доставити један допис или једну наредбу, просто хтео бих да суд предочи сведоку, а и да суд то као доказни поступак, уколико сматра, задржи па бих у односу на то питао да ли је ово веродостојан документ и затим нешто и око тог документа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац оптужених адв. Божо Прелевић суду доставља писмено од МУП-а РС, Штаб министарства 12.а. бр. 40 од 28.05.1999. године потписано од стране руководиоца штаба генерала пуковника Сретена Лукића ради извођења као доказ у овом поступку и ради предочавања сведоку Стевановићу. Исто се прилаже судском спису.

Хоћете Ви прво са питањима па онда везано за ово? Биће фотокопирано. Можете браниоче.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам мислио да пошто сведок не зна о чему да прво се изјасни да ли је то веродостојан документ јер се у другом ставу тог документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок врши увид у наведено писмено и на питање браниоца одговара.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ово ми личи, мислим да је то аутентично, нисам сасвим сигуран да ли је копија, али ово је отприлике форма по којој се, како сам у почетку сведочења рекао издаје организациони, односно наредбодавни акт о некаквој активности. Ово је највероватније акт о упућивању припадника ОПГ, али очигледно са Косова јер је доносилац овог акта штаб Министарства унутрашњих послова у Приштини, а у потпису је руководилац штаба генерал Лукић и како видим овде је управо реч о упућивању припадника ОПГ у бројном стању од по 10 људи на обуку у Петрово Село, с тим што се овде у претпоследњем ставу види да они претходно одлазе у Митрово Поље, како сам такође у уводу напоменуо да би се тамо вероватно окупили и да би са тог места отпутовали у Петрово Село, а обзиром да је 28.05., дакле, онда се уклапа оно Ваше питање да ли је почетком јуна та обука почела. Дакле, ја бих са великом вероватноћом потврдио да је овде реч о акту који надлежни руководилац упућује Оперативно потерне групе на обуку о којој је реч у Петрово Село. За руководиоца обуке се одређује Радомир Ђерић и Срећко Поповић. То је отприлике сазнање које сам ја имао раније, дакле, ја лично мислим да је ово управо тај акт који има смисао организационог наређења за почетак и за реализацију ове обуке.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, други став тог акта, наравно ја бих предложио суду да затражи оригинал документа, ја га нажалост немам. Други став тог наређења или тог дописа говори о функцијама Радомира Ђерића и овде се говори о Срећку Поповићу, претпостављамо да би то могао бити Сретен Поповић. Да ли је та претпоставка тачна или?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја верујем да је тачна или можда највероватније је била словна грешка, јер не знам никога ко би се звао Срећко Поповић.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Они су тим дописом постављени за на коју функцију тачно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На функцију извођања обуке.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извођача обуке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли постоји функција рецимо командант кампа или шеф кампа или нешто тако? Да ли Вам је познато да ли је тако нешто постојало?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То у сваком случају мора да постоји. Овде колико сам приметио није то одређено. Могуће да је то одређено неким претходним актом јер овај акт, ако сам добро разумео упућује на неки претходни акт у првом ставу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Шта закључујете из тога ко је потписао тај акт, да ли је он тај надлежни старешина о коме ми овде покушавама питањима да дођемо за ОПГ и ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: За конкретну ову обуку реч је о том старешини који је потписао како сам начелно причао у уводу мог излагања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се сад може закључити да је та централна личност у односу на ПЈП управо генерал Сретен Лукић или не?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То се може закључити у том периоду на који се односи овај акт, не само да се може закључити то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас прије, пошто је сад везано за ово. Ја бих Вам сад прочитао, то имамо и у форми депеше шифроване, али у форми дописа – «МУП Републике Србије, Ресор јавне безбедности, депеша бр. 214/99, 28.05.1999. насловљено је Штабу Министарства у Приштини, руководиоцу», а руководилац штаба Министарства у Приштини је?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Генерал Лукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Генерал Лукић, команди 122. и 124. интервентне бригаде ПЈП команданту, Команди 23-37. одреда ПЈП команданту, свим СУП-овима, Управи заједничке послове, Управи за послове исхране и смештаја. У периоду од 01. до 01.08.1999. у Наставном центру Петрово Село, Команда ПЈП министарства, организује тренажну обуку припадника ПЈП. На обуку је потребно упутити по 10 припадника из сваке чете. Избор ће извршити Команда бригаде одреда са командирима чета. Обука ће се реализовати по програму тренажне обуке из '98. године, распоред упућивања припадника Посебних јединица полиције на обуку одредиће штаб министарства у Приштини, материјална средства за извођење обуке обезбедиће Команда ПЈП и Штаб министарства у Приштини. Исхрану и смештај за припаднике у Наставном центру у Петровом Селу обезбедиће Управа за исхрану и смештај, по завршеној обуци руководилац обуке сачиниће писмени извештај и доставити министарству и руководиоцу». Е да, само нисам ово рекао да је за руководиоца обуке одређен потпуковник Горан Радосављевић. У потпису помоћник министра генерал пуковник Властимир Ђорђевић.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим вас, све што сам причао доказ је то сто посто. Дакле, све сам вам рекао од то организационо наређење, а ово што је адвокат доставио то је сад у функцији реализације тог наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је реализација овога?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте. Дакле, као што видите организационо наређење утврђује се и где ће се обука организовати и ко ће бити руководилац и шта је садржај обуке и каква је чија улога у томе. Као што видите, Одсек за ПЈП административно логистичко итд., ови за исхрану и смештај, Управа за материјално техничке послове, финансије, возила итд. Дакле, то је оно организационо наређење о којем вам ја причам и само кад је реч о ПЈП морате од њега почети, јер то је основ за било какво оперативно ангажовање било ког дела ПЈП. Док тога нема сви смо на својим редовним местима – саобраћајни полицајац, позорник, патронција, генерал,

министар итд. И генерал да би командовао мора да се донесе такво решење у коме ће да се наведе његово име као што је генералу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сада према овоме надређени Горану Радосављевићу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Онај ко је донео тај акт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, овај акт је донео Властимир Ђорђевић, али овај акт је донео Сретен Лукић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сретен Лукић је само упутио људе. Значи, Сретен Лукић је сада само уз помоћ својих команданата чета одредио људе и упутио их тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по Вама дакле, у том периоду везано за ово непосредно претпостављени старешина Горану Радосављевићу је Властимир Ђорђевић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду ова два акта?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте. Овај нижи ниво он је у функцији овог првог, у функцији реализације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршава, реализује овај први?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите колега Прелевићу?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте, колико дуго сте у Министарству унутрашњих послова?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Преко 30 година, значи са 14 година сам обукао униформу полиције.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Тренутно Ваше академско звање је које?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Магистар наука.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте ли предавач на?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Предавач сам на Полицијској академији дужи низ година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, од 2001. и пре тога.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И пре тога сам предавао, а формално сам у радном односу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато на Косову да ли је неко носио плочице око врата идентификационе и ако јесте ко је носио од свих учесника у сукобу који су били?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислите на оне идентификационе плочице које се носе испод тајно? Дакле, нико на Косову кога ја знам, нити било која јединица коју ја знам, било да је реч о војној или полицијској јединици није носила те ознаке. Такве ознаке колико знам нису ни предвиђене Женевским конвенцијама, а интерним прописима нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А припадници УЧК?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А припадници УЧК, дакле, мислим да не постоји ниједан случај да је полиција пронашла припадника било ког терористу који би носио такве ознаке. Не постоји сигурно ниједан случај, можда теоријски постоји неки за који ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, бранилац Вас пита управо то ако знате сигурно је у сукобима било погинулих, значи, у борбених сукобима било је погинулих припадника противне стране на чије лешеве сте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сећам се у то време било је дискусије да ли треба кад је почео рат у једном тренутку је било дискусије о томе да ли треба те плочице

носити, па онда су литате Женевске конвенције, прописи, нико није могао да нађе пропис о томе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу једно теоријско питање уколико суд дозволи. Значи, да ли знате шта те плочице обично садрже, какве податке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па имам неко сећање још из предавања на Војној академији.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли садрже број?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да ли садрже број који треба да послужи у случају идентификације погинулих пре свега.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Следеће питање – да ли свако лице, значи различита лица имају различите бројеве или на идентификационим плочицама или имају исте бројеве?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: По мом сећању свако има различити идентификациони број.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можете ли да нам објасните каква је процедура полицијска када полиција затекне стране држављане на својој територији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па процедура кретања и боравка странаца у Србији је утврђена законом, а полиција има надлежност у примени тог закона, односно у контроли кретања уласка кретања и боравка странаца на територији Србије. Приликом контакта са странцем, прва ствар је да се утврди идентитет и да се утврди легалност боравка односно уласка. То је основна ствар. Е сад зависно од тога може се приступити различитим процедурама, ако је боравак легалан, онда у принципу полиција не предузима ништа изузев уколико нема некакав други правни основ због некаквог дела, а уколико се утврди да не постоји поуздан доказ о идентитету или да не постоји основ уласка онда се предузима стандардна оперативна процедура у надлежности управе пограничне полиције.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А то је која процедура?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате наравно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па у принципу знам начелно, не могу баш детаље можда да се сетим јер сам начелно пратио све прописе иако нисам правник наравно. Дакле, прва ствар је утврђивање идентитета, значи разговор ради утврђивања идентитета, затим ради утврђивања околности уласка у земљу па ако се у том разговору утврди да ипак не постоје докази о идентитету и о легалности улажења, онда се улази у прекршајну процедуру, односно одлучује се о даљем поступку. Тај поступак је најчешће прекршајни поступак који се води као скраћени поступак. Значи, непосредно се приводи лице органу за прекршаје, изриче се прекршајна казна и лице се упућује на издржавање те казне. Ако је казна затвора наравно упућивање, ако је новчана казна да плати итд. По завршетку, по уплати казне или по издржаној казни затвора, ту постоје неколико процедура. Нисам сигуран да ли могу да се сетим свих процедура, значи једна од врло честих процедура је дакле отказ боравка и спровођење до граничног прелаза како би напустио земљу. У принципу на према оној држави из које се претпоставља да је ушао. Друга процедура је ако постоје сумње у идентитету и ако не постоје путне исправе, онда је друга процедура упућивање у прихватилиште за странце да би се док је он у том прихватилишту спровела процедура долажења до путних исправа преко СМПП-а и преко надлежне амбасаде чији је грађанин држављанин и то су две основне отпрлике процедуре и таквим случајевима. Могућа је још нека скраћена процедура, на пример судија ако изрекне меру протеривања или забрану уласка у одређеном периоду, али је техника реализације полиције слична као ова претходна.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли постоји правило да се о томе обавести амбасада чији су држављани затечени на територији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то не могу да се изјасним, то је један мало превелиг детаљ, али то свакако знају ове линије које се тиме баве, али ако не постоји виза онда је немогуће га вратити без консултације са амбасадом, јер амбасада мора да му обезбеди излазну визу, односно излазни документ. Дакле, јер може да се деси да лице да лажне податке, да под лажним именом прекршајно одговара, а онда кад треба да се депортује, односно да се спроведе, извињавам се на термину, онда се у амбасади утврди да тај човек као њихов грађанин уопште не постоји на пример.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу Вас практично и врло конкретно. Затечена су три лица по својој прилици амерички држављани на подручју Куршумлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Божо, да нам он не буде сад мало и вештак?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, он је професор на Академији, а друго зна закон. Забрањено питање. Значи, моје питање где би они могли бити депортовани? То је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом конкретном случају будући да су ушли ту где су ушли, дакле, са Косова код Рудара, а амерички држављани, претпостављени амерички држављани јер нису имали идентификациона документа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако се ја добро сећам, а мислим да се добро сећам, правило је да се они спроведу до граничног прелаза према држави из које су ушли, али ако су они, не знам како су ушли, али ако су ушли с Косова, то се претпоставља да су ушли или с македонске или с албанске границе, то би логично се тамо одведу, али питање је због околности, не знам који је период, то је јула, у периоду јула, ми немамо надлежност над Косовом, па је тај проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац где би требало, на који гранични прелаз би их требало спровести?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да оду на неки други гранични прелаз, али би претходно се консултовала по мом мишљењу, амбасада те државе где би требали да изађу, јер улазак у другу земљу је у режиму прописа те земље а не наше, а кад је реч о враћању у земљу из које су изашле, онда постоји обавеза да та лица та земља прими, тако да у овом случају то је један мало специфичан случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да по овој процедури не би их требало враћати на Косово?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: По овој процедури не, јер морали би да буду доведени на граничну линију, на гранични прелаз, не на Косово, јер Косово није гранични прелаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако претпостављамо да су ушли из Албаније на Косово, да ли ја добро разумем да би требало вратити онда та лица у Албанију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То би било правило, али околности времена то је компликовано и ту се мора тражити неко атипично решење.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли постоји могућност да земља уколико нису из те земље ушли рецимо уколико су ушли из Албаније на Косово, Ви их испоручујете Македонији, да ли постоји могућност да та земља одбије пријем тих лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је сведок да би требало извршити консултације са.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је њихов пропис јер преко амбасаде се раде те консултације.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Ви знате да је у пракси било да су лица из Босне депортована у Мађарску или са Косова у Румунију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим да је било примера, али у организацији неких међународних организација у време ратних дејстава преко Србији транспортовани су некакви странци у неке друге земље, али то је вероватно сасвим сигурно рађено уз одговарајуће међународне консултације.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пошто сте дуго у полицији интересује ме одговор на следеће питање ако можете да нам дате. Да ли Вам је познат било који случај, да је Вама познато у МУП-у да су лица која су странци, било који странци дошли у притежење, значи да су они у надлежности МУП-а у њиховим просторијама а да су након тога страдали?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То никад се у животу није десило колико ја знам у време откад ја памтим, то је један од разлога због којих сам ја поменуо онај термин на који су се неки насмејали јер то је заиста један јединствен случај у историји полиције коју ја памтим и коју ја пратим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, говоримо о званичном притежењу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, то сам и мислио. Да ли је неко у неком инциденту некога поверио то је већ друга прича.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете да сте '99. и '98. повремено боравили на Косову. Моје питање је да ли сте чули за Атлантску бригаду или Атлантик бригаду тада, говорим о периоду тада?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Управо размишљам о томе. Ја сам за ту бригаду чуо знатно после рата када сам дошао до некакве књиге која има сличан назив, а у току рата сасвим сигурно нисам чуо за постојање такве бригаде, а наравно додао бих опште је било познато да је на страни терориста било присутних странаца као појединица – Алжираца, Алкаиде, чак Француза и неких западних земаља, Аустралије итд.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: О којој књизи је реч?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам имао једну књигу која има сличан назив Атлантик на албанском, наравно не знам албански па нисам могао пажљиво да је читам, али сам ту књигу дао у процесу против Милошевића, мислим Зденку Томановићу јер сам сматрао да му може користити, али ми није вратио до данас.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми ко је да кажем, надлежан у оквиру Министарства унутрашњих послова тадашње министарства за дела из области тероризма, шпијунаже, учествовања у страној војсци, значи за та кривична дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружане побуне итд?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Као дело са елементима политике и насиља увек је било у надлежности Државне безбедности, РДБ-а, БИА, како се већ звала касније у доминантном смислу. Дакле, неке активности су реализовале и друге као што је полиција на пример у хапшењу итд., али у надлежности за процесуирање и у доминантној надлежности држава или боље рећи превасходно држава.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Уколико нека лица буду доведена у Ресор јавне безбедности, Одељење за странце или Управи полиције, сасвим свеједно, па их на некакву оперативну обраду преузме Ресор државне безбедности, да ли о томе издаје некакав документ, потврду или било шта Ресору јавне безбедности?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У принципу не када је реч о рутинским питањима, значи о рутинском поступку, то је врло чест поступак, али постоји обавеза, свака од те две службе пише своју документацију о поступку према конкретном лицу јер тај је могао да га заустави на улици па да га такође доведе,

овако га је само превео преко ходника што би се рекло и наставио да ради са њим, али је он дужан да напише оно шта је он радио.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И упути коме то? Коме упућује то што напише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме упућује то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Зависно од Закона о кривичном поступку ако је кривични предмет, значи нема он обавезу да сада обавештава неког претпостављеног, таква ствар није прописана. Ако је предузео некакву озбиљну меру као задржавање и тако нешто, онда доноси акт о томе и системом дневном информисања обавештава претпостављеног, али предмет не доставља претпостављеном, у смислу предмета поступа према процесном праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али књигу дневних догађаја би свакако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али у дневник догађаја уписује се то наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уписало?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте, уписао би у дневник догађаја, направио би службену белешку, написао кривичну пријаву, захтев за покретање зависно од околности догађаја.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Ресор државне безбедности имао картотеке, базе података о терористима везано за Косово, терористима, припадницима ОВК, УЧК, неких других јединица које су постојале тамо?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сасвим сам сигуран да јесте, али наравно ја нисам упознат, то је врло логично да је имао, јер то је један од кључних домена рада Државне безбедности у том периоду било, јер тад је била највећа опасност по безбедност.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Уколико Државна безбедност у конкретном, у било ком случају каже да она није заинтересована, односно није лице интересантно или лица нису интересантна за њих, шта то значи за Ресор јавне безбедности?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ако је државна упозната са чињеницом да је лице ту и изјасни се да није заинтересована, то значи да они немају основе сумње да се та лица баве делатношћу која је из њихове надлежности, односно конкретно териризма, јер интересовање за лице укључује потребу или основаност сумње да то лице има разлога да буде српведено кроз одређену процедуру да би се нешто доказало или оспорило.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када у оквиру Ресора јавне безбедности једно лице прелази из Одељења за странце у рецимо Одељењ општег криминала или затим у неко друго одељење у Ресору јавне безбедности, да ли постоји било какав пропис шта се дешава када се то лице предаје, значи сада некаквој другој организационој јединици?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сам тај акт преузимања лица није уређен интерним прописима, али само поступање са лицем од стране било које јединице је утврђено.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је надређен шефу тог одељења или Одсека за странце у Прокупљу? Ко је његов начелник Управе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелнику Одељења за странце у Прокупљу непосредни руководиоцац је начелник СУП-а у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По једној линији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: По основној линији, а дијагонална, да кажем стручно консултантска линија да вуче према МУП-у према одговарајућој управи за странце, значи том начелнику Одељења у Прокупљу по правилу организационом непосредно претпостављени је начелник СУП-а у Прокупљу, али пошто је стручно

везан за питање странаца, сваки проблем решава у вези са управом за странце у МУП-у која се сматра најстручнијом за ту област рада али без права да нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је у обавези да извештава по овој линији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Извештавање иде по основној вертикали, али кад извештај дође у МУП, онај ко прими извештај, он препознаје извештај на чију област се односи и онда тај извештај усмерава оној линији на коју се односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, обавестиће начелника без потребе да обавештава начелника Управе за странце?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је. Али кад дође извештај у МУП од начелника СУП-а а из извештаја се види да је проблем из надлежности странаца завршиће у управи за странце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је претпостављени начелнику СУП-а у Прокупљу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелник Ресора јавне безбедности.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Тада је био?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Генерал Ђорђевић.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је претпостављени Милисаву Вукићевићу који је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Одељења полиције?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Одељења полиције, ко је његов?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелник СУП-а.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, разумем. Ко координира начелника у министарству, ко координира начелника Одељења за странце и ту линију која иде од начелника СУП-а у Прокупљу вертикално ка министарству, ко је тај ко координира?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам разумео најбоље питање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, ко координира, ко је тај надлежан за координацију рада Одељења за странце и ове линије која иде од начелника СУП-а Прокупље ка врху министарства?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелник Ресора јавне безбедности искључиво, дакле, он је руководилац и начелник сваког СУП-а појединачно и начелник сваке управе појединачно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко координира Ресор јавне безбедности и Ресор државне безбедности у оквиру министарства?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно министар.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се усмене наредбе у полицији морају извршавати?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно као и писмене.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Код усмених наредби да ли је апсолутно у свим случајевима онај ко је добио наредбу уколико се ради о оном прескакању како сте Ви рекли, мора да обавести свог непосредног старешину?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У принципу мора када је то могуће и кад се стекну услови за то, јер прескакање у принципу се дешава када онај у ланцу недостаје најчешће тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није доступан?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте, а постоји хитност да се нешто уради. Нећу ја чекати из МУП-а да дође начелник СУП-а у СУП да би му издао некакво наређење ако је оно хитно, него ћу издати оном најстаријем који се нађе у СУП-у а он када се стекну услови је дужан да извести оног свог непосредног претпостављеног по оном принципу што сам рекао једнак старешинству, јер прескакања су изузеци а правило је непосредно претпостављени.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је тај који је добио наредбу, значи не од непосредног, ја могу чак и конкретно да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и овако. Знамо о чему говорите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Уколико је начелник Ресора јавне безбедности наредио некоме коме он није непосредно претпостављени старешина да изврши некакву наредбу и та наредба у себи како сте Ви рекли нема елементе, не виде се ементи кривичног дела. Значи, да ли он о томе мора у сваком случају да води некакву писмену евиденцију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У принципу не мора. О неким важним стварима обично се направи белешка у службеној евиденцији тог руководиоца, али вођење таквих евиденција и службених белешки није прописана интерним прописима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ја само овде надовежем на ово питање колеге Прелевића. Да ли руководиоц обуке, извођачи обуке у Наставном центру Петрово Село имају обавезу да воде неку књигу дневних догађаја?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У полицијским јединицама се води документ под називом «дневни догађаји», а на обуци се води «дневник обуке».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се ту исто могу дешавати неке ствари?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А он укључује и неке догађаје који се сматрају екцесним. Дакле, уобичајене ствари се не уписују у тај дневник, али сваки догађај који личи на изузетак или на екцес или на ванредни догађај се уписује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би ванредни догађај за један наставни центар био макар и краткотрајно притварање или задржавање неких лица са стране?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, у принципу би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то требало да нађе своје место у неким евиденцијама?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али, ако би било притварање и задржавање у формално правном смислу онда да и онда би ту морао да постоји некакав документ, али ја говорим хипотетички не знам околности догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Околности догађаја су да руководиоца Ресора јавне безбедности наводно нареди извођачу обуке Поповићу да организује да се спроведу тројица браће Битићи из Прокупља у Наставни центар и да их он ту задржи до доласка неких других припадника МУП-а којима ће их предати.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Боље би, правилније би било да је то написано али то није прописано као обавезно. Када би он њему наредио да преузме лица и да им одреди задржавање на пример као формално правну меру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их притвори до доласка, да ли ће то бити дан, два, три, пет, остане дефинисано.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Е јесте, али јер један исти поступак полиције зависно од формално правног аспекта може бити информативни разговор, привођење, задржавање или на пример лишење слободе све се ради на исти начин, а а квалификује се зависно од правног основа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али што год да је од тога што Ви набројасте то је нешто ако ја схватам Вас добро ванредно у односу на редовне активности Наставног центра?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Може се сматрати на одређен начин ванредно, то је просто асистенција у некаквој полицијској радњи у коју су укључени људи који су на обуци, али претпостављам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али будући да се особље и центар користе за те неке, тако ванредне активности зато Вас питам да ли би било места да се то евидентира у неким дневницима догађаја у центру итд?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Потпуно је логично да то мора бити, да би то требало да буде евидентирано не само ту него и тамо где је одлука то њима донета

зависно од тога каква је одлука. Ако је донета одлука да се они притворе онда мора да одлучи надлежни и овлашћени старешина да каже притворите лице или привести лица на информативни разговор или задржати лица до доласка некога ко ће са њима обавити разговор. На саобраћајној несрећи саобраћајац задржи све очевидце док не дође истражни судија на пример, а не пише кад се врати све то јер то је стандардна процедура која се подразумева. Био сам очевидца саобраћајне незгоде, задржао сам сва лица до доласка органа, кад органи дођу они преузимају рад на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо. Наставите даље браниоче.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пошто сте били у Петровом Селу, да ли је та просторија подобна за задржавање лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако зна сведок уопште о каквој просторији се ради?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја знам оријентационо тамо распоред тих објеката итд., то је једна или две можда три зграде али то је свакако просторија полиције, а по закону и привођење и задржавање лица се у принципу врши у просторијама полиције наравно доминантно у регуларним просторијама, а чак може и ван просторија полиције ако околности догађаја то налажу. Може се задржати лице до доласка истражног судије или тужиоца у кафани.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Председник већа Вас је питао, ја ћу само да појасним односно да нам појасните детаљније, уколико се евиденција о том догађају води како Ви кажете треба и негде у министарству, уколико се горе води евиденција о неком догађају, да ли је неопходно да се та евиденција води и тамо где се тај неки задатак извршио, односно конкретно да ли је у овом случају лице у Петровом Селу морало да води такав догађај да води папиролошки ако је оно вођено у Министарству унутрашњих послова?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То искључиво зависи од правне ситуације конкретних околности. Ако је наређено задржите га доћиће људи да га преузму он није, ако је рекао одредите му задржавање 24 часа онда мора постојати документ, али о томе више води рачуна онај ко издаје наређење него онај који извршава, јер овде је реч о тактичком нивоу извршилаца и њихово поступање доминантно зависи од наређења од садржаја и смисла наређења, јер тај који је наредио није наредио само узмите их и чекајте, нешто му је рекао у ком смислу и тако.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Наређење које је упућено из министарства ка Петровом Селу да се та лица предају некоме ко ће доћи по њих уколико се ради о Ресору јавне безбедности, да ли се о предаји тих лица води некакав?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам више пута то није прописано и ту се поступа само у складу са наређењем јер наређење може да укључи и службену тајну, може да укључи свашта али ја не знам шта је то наређење садржало, који су елементи тог конкретног наређења, а хипотетички су могуће врло различите ситуације.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Уколико се ради о припадницима Државне безбедности, да ли се ту мења ситуација?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не мења се, јер онај ко преузме лица он је дужан да поштује закон у поступању са њима. Овде ако сам најбоље разумео реч је о посредовању између неке две јединице као што на пример причали смо дуго о спровођењу странаца. Обично то одељење за странце нема капацитете да изврши спровођење до границе и они само замоле колегу из суседне, каже колега дајте нам молим вас патролу морамо да спроведено странца до Димитровграда, на пример. Дакле, тај који то реализује он очекује да онај ко му је наредио и чија је то

доминантна надлежност води документацију, а он то обави као услугу на бази сарадње.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да нам кажете, пошто сте Ви потписали Кумановски споразум, прво да ли је тим споразумом окончан сукоб?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Око Кумановског споразума могу све да вам кажем, јер то доста добро памтим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, да ли је тим споразумом окончан сукоб, то је питање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па овако. Кумановски споразум је потписан 09. јуна. Елемент Кумановског споразума је суспензија НАТО бомбардовања, дакле, 10. јуна НАТО бомбардовање је суспендовано да би се омогућило спровођење споразума у смислу повлачења српске војске и полиције и улажења међународних снага. Та суспензија и de facto и de jure укинула је постојање оружаног сукоба на Косову јер у стању оружаног сукоба ми не бисмо могли да се повучемо нити би они могли да улазе, ми би то радили онда у борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да после 10. јуна на подручју Косова више није било оружаних сукоба?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То апослутно значи и de facto и de jure. Наравно обустава бомбардовања званично, ово је била суспензија, а не обустава, али фактички је била обустава, а званичну обуставу НАТО је прогласио између, али стварно не знам термине, између 21. и 24. јуна, а ратно стање је укинула Савезна скупштина 24. а ступило на снагу 25., дакле од 26. у Србији не постоји ратно стање, а то и фактички значи да нема никаквог оружаног сукоба.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ког месеца 26?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све јуна?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ови датуми су у јуну.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сви су у јуну, а ја сам се повукао са Косова 20. јуна јер сам по споразуму остао да се тај део десетодневног посла искоординира тако да сам 20. се повукао и потписао документ којим гарантујем међународним снагама да тамо више нема оружаних ни полицијских снага што значи и да је неко желео оружани сукоб он није могао да постоји јер тамо више није било бар једне стране у сукобу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли то значи да се војска и полиција и формално повукла закључно са 20.06.1999?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је – 26. у 18 сати тамо више није било званично ниједног припадника ни војске ни полиције, сем оних који су се претворили у цивиле.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И кажете на Косову нема ниједне више, нема једне од зараћених страна?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је. Чак и она која улази, молим вас то је много важно, није зараћена страна јер то није НАТО. Формално то су међународне безбедносне снаге под окриљем Уједињених нација, дакле, на Косово НАТО фактички улази у већем броју, али формално не улази НАТО него улазе Међународне безбедносне снаге Уједињених нација и не војне и не мировне ако је то битно, него безбедносне.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Чињеница да неко лице има плочице и слике у униформи, да ли то можете довести, да ли ће то бити правно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није за сведока, рекао бих да није за сведока. То је закључивање за нас.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Знате ли шта је неопходно за статус борца?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно да знам. Статус борца.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говорим о немеђународном сукобу.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У немеђународном сукобу уопште не постоје борци нити заробљеници.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Какви заробљеници.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Заробљеници нити борци не постоје у немеђународним сукобима, постоје само у међународним, то је сагласно Женевским конвенцијама. Други протокол говори о немеђународном сукобу и тамо се не помињу борци, борци се помињу у првом протоколу који се односи на међународни сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово су онда неборци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, то су учесници стране у немеђународном сукобу док он траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су правна питања, да не расправљамо. То су правна питања колега Прелевићу.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Имао сам испит из тога, тако да то знам одлично.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте припаднике УЧК или ОВК третирали као борце за време сукоба на Косову?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ни у једном тренутку полиција није сматрала припаднике ОВК борцима нити стране у сукобу, значи ми смо их сматрали само извршиоцима најтежих кривичних дела и све што смо према њима предузимали предузимали смо као према извршиоцима најтежих кривичних дела.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су такве препоруке из Министарства ишле и ка локалним ОУП-има, СУП-овима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је била општа политика функционисања полиције на Косову нити смо могли да их сматрамо борцима, наравно по нашем тумачењу, сад видим да имате сумњу око тога, али могуће је, то је правно питање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Али није правно питање да ли су такве препоруке ишле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, слажемо се.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али смо, молим вас важно је додати, али смо их увек јасно разликовали од осталих грађана. Ми се нисмо на Косову борили против Албанаца него против терориста, наравно врло свесно, имам врло јасну свест о томе да је било екцеса и понашања друге врсте, али ја говорим о политици и стратегији функционисања Министарства унутрашњих послова на Косову.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: За време ратно стања и непосредно након ратног стања, да ли је полиција била део оружаних снага?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И ту смо поштовали Женевске конвенције, дакле, полиција се у принципу сматра цивилном службом. Изузетак је ако полицијске снаге одлуком надлежног државног органа буду укључени у састав оружаних снага, а то се десило једино актом о претпочињавању полиције војсци који је донет негде можда половином априла, ту нисам сигуран, и наравно важио је до окончања ратног стања *de jure* а *de facto* је важио до 10. јуна.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: До 10. јуна и након тога није важио?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И након тога није наравно. Након тога смо били у маршевању за централну Србију и нисмо ни у каквом борбеном поретку били.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се извињавам због спорости. Обзиром да сте Ви учесник у више догађаја који су се дешавали на територији бивше СФРЈ, значи интересује ме из праксе Министарства унутрашњих послова да ли су ратни заробљеници, не говорим о Косову, говорим о свим просторима, третирани као заробљеници државе или појединаца, односно ОУП-а или?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам рекао да ми практично нисмо их третирали заробљеницима, нисмо имали.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не говорим о Косову, него говорим уопште?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али заробљеници се у принципу сматрају да су под власти државе а не појединаца.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, хтео сам нешто друго, само секунд.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Доказ о овом третману да их нисмо третирали борцима јер у ствари спровођење легитмног и кривичног поступка против свих ухапшених припадника ОВК који су касније, ако се сећате у великом броју амнестирани у складу такође са законом и били су на територији ван Косова често.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, никога нисте третирали као ратног заробљеника?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Никога што се тиче полицијских снага ја говорим, не знам да ли је војска имала неког ратног заробљеника, јер у ствари наша страна у сукобу био је НАТО а ми нисмо имали прилику да заробимо припаднике НАТО-а. Наравно терористи су сарађивали са НАТО-ом у време ратног стања, у време немеђународног сукоба и ту правимо разлику.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих предочио један допис који сам јуче дао председнику већа, а који се односи на кола која су била у притежању тада у Петровом Селу тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, просто ме интересује веродостојност тог документа да ли о томе нешто можете рећи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па имам утисак да је ово некакав списак возила који се уступају за коришћење за обуку, али мало теже читам. Ово је ниво Секретаријата у Приштини са позивом на Министарство унутрашњих послова – Секретаријат у Приштини ће за потребе обуке користити следећа возила. То је само пријављивање возила за обуку, јел тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у потпису руководиоца обуке.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелник СУП-а у Приштини Радосављевић Горан, то је сад имајући у виду време могуће довести у везу са том обуком тамо а из тога се види да СУП у Приштини уступа руководиоцу обуке одговарајућа возила који би обуку реализовао. Наравно ово је реализација вероватно неког претходног наређења, јер мање верујем да је то непосредни договор између ове двојице руководиоца, мада не видим да је ово реализовано, не видим потпис на десној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ово: «материјална средства за извођење обуке обезбедиће», то је она депеша коју сам Вам ја читао малопре?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, али тамо сам разумео да обезбеђује Управа за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбедиће команда ПЈП и Штаб министарства у Приштини, материјална средства?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могуће сада да је штаб комуницирао с овим начелником у СУП-у Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад команда ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Команда ПЈП то је једна формулација која у актима МУП-а о организацији и систематизацији никада није наведена, али се користила јер је тешко било направити неки други термин пошто се све радило за ПЈП. Дакле, то је био један дефект тадашњег Правилника о организацији јер у ствари исправније би било да каже Управа полиције и онај одсек за ПЈП који ће реализовати, а не команда, јер команда фактички по мом сећању и прописно није дефинисана као организациони део, него се подразумевало ако постоји ПЈП постоји и команда и сад не знам да ли пише великим словом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Великом словом Команда ПЈП.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Поставићу Вам једно питање да ли знате а да ли је ПЈП, да ли је Горан Радосављевић, да ли је то Петрово Село имало техничких могућности да само обави преузимање лица, три лица из затвора у Прокупљу и доведе у Петрово Село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако то сведок зна?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја питам ако зна?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја наравно не знам да ли је имало, али логично је да су имали толико возила колико им је потребно за обуку, а из тога се види да су имали бар ако је то реализовано, ту се види да има бар 4-5 возила колико видим, према томе логично би било да за један такав задатак имају сопствена возила. Наравно ни возила нису њихова све време него само у време обуке, јер се у време обуке прави тај привремени састав од људи из средстава ради конкретног циља. Када тај циљ се заврши ова возила се враћају у Приштину, људи се враћају у своје јединице итд., али је логично да за време обуке јединица има толико возила колико јој је неопходно за обуку примерено броју људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Чињеница да сте искусан полицајац, интересује ме одговор и на још једно питање. Значи, чињеница да о једном догађају сазнање имају Државна безбедност, затвор, управа полиције, полиција за странце, начелник ОУП-а, пуковник Арсенијевић, начелник Ресора јавне безбедности, Поповић Сретен, Стојановић Милош, Николић Александар, Стаменковић Дејан, значи више лица и више управа и више ресора, да ли би Вама то указивало, да ли би имали разлога да сумњате а да се ради у извршавању тих наређења о каквом епилогу би се радило? Да ли има разлога да сумњате да је та наредба кривично дело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то за сведока браниоче.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, шта Вам указује да о једном случају зна оволико ресора, управа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У овом контексту то јасно указује да не постоји сумња на неку лошу намеру.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Зашто?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нечија лоша намера свакако не би подразумевала да о њој зна тако велики број људи, то је просто логично, логичан одговор. Ако неко ради неку лошу намеру поготову овакве врсте са оваквом последицом, онда је реч само о човеку који ем што је криминалац не зна шта ради.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли Вам је познато да ли су били некакви сукоби на Паштрику за време '99. године на Косову?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Паштрик је на граничном појасу према Албанији, мислим да је то зона Кошава, то је зона у којој су били најжешћи копнени сукоби, али између снага војске Југославије са територије Косова и Метохије и терористичких снага пре свега потпомогнутим неким другим елементима са

територије Албаније и ту је било неколико борби озбиљнијих са већим последицама итд., али не могу да позиционирам време сада.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су сукоби били само у граничном појасу или су били и унутар тог?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Доминантно у граничном појасу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Доминантно? А да ли Вам је познато да ли је тада дошло до упада некакве бригаде на територији Косова?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, то ми није познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли се икаква бригада из иностранства ставила у службу ОВК?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То сам већ одговорио, није, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао за појединце.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли би по правилима службе руководиоца обуке Поповић Сретен морао ова лица да третира као ратне заробљенике?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, апсолутно не. Тада није било ни могуће имати ратне заробљенике, ако је то ван рата. Ја не знам кад су они ухапшени, ту сам мислио, јер ако је то то се дешава 26-ог, никако не могу бити ратни заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, задиремо у домен прописа и права.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јер у том смислу 26. је апсолутни критеријум, значи 25. је рат, 26. је мир, 25. је ратно стање, а 26. је мирнодопско стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У формалном смислу, у фактичком још од раније је мир?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Још од раније у фактичком, значи већ од 10-ог је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ од 10-ог?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Интересује ме током НАТО агресије су бомбардовани и кампови за обуку специјалних јединица, да ли су сви кампови бомбардовани?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно не. Значи, прве бомбе су погодиле објекат Специјалне јединице у Новом Саду и Приштини, а оно што је интересантно наслања се на ону тему моје завере је чињеница да је седиште Специјалних антитерористичких јединица Србије у Батајници тамо где је нађена гробница, а да та Батајница иако је била први циљ НАТО бомбардовања, никада није бомбардована и може се фактички рећи да је више била под надзором НАТО сателита него српске полиције јер су све српске јединице полицијске у рату изашле из мирнодопских операција и отишле на ратне локације које су биле тамо. Дакле, за Батајницу се може сасвим сигурно рећи да је више била контролисана од НАТО-а него од полиције Србије, јер тамо је могао бити један човек, евентуално два на некаквој дистанци да не страдају, а НАТО је имао сателите на којима је могао да препозна и човека а не багер, камион итд. о чему се касније причало.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је било за основано сумњати да ће се током рата бомбардовати ти кампови за обуку?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Пре свега Батајница, па онда свих. Кад је погођена Приштина, Ђаковица, Ваљево, онда је постало јасно да сваки полицијски објекат укључујући и покретни објекат може бити циљ.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Шта сте ви радили у тим камповима да поред измештања да избегнете бомбардовање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то је маскирање честа промена локације било ког града, примера рада рећићу вам да је у Београду седиште МУП-а имало девет локација на територији града у који смо се селили сваког дана, сваког трећег дана да би, јер ми смо знали да покретни објекат је циљ који се не може промашито,

непокретни објекат. Једини начин је био и да сваки објекат може бити уништен због разорне моћи. Према томе, склоништа су постала бесмислена и једини начин да преживимо је био да по некаквом неправилном реду временском мењамо локације.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је била некаква препорука центрима шта да раде са рецимо смећем, са набавкама у том смислу из министарства, да ли Вам је познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа сад?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим да је нешто слично морало да се наложи, али мени није познато јер ја фактички нисам био у седишту министарства, то сам објаснио, јер сам био тамо, али не сећам се упутства те врсте изузев наређења да се локације мењају и да се архива измешта колико је то могуће.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је закопавање смећа неуобичајена појава за такве центре, кампове?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Прво закопавање смећа је уобичајена појава и у миру и у рату. Значи, постоји правило интендантске службе вероватно, али чак и да не постоји то је уобичајена пракса у свим ко је год био војник зна то, на логору се направи јама за смеће, кад се јама напуни затрпа се земљом због епидемиолошких проблема итд. и ради се на новој.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Е, следеће питање: Код копања, рецимо те јаме, ко је надлежан за логистику за копање јаме?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то је надлежан онај руководиоца који је организационо надлежан за тај простор и за тај објекат који се користи. Е сад, у градовима наравно то није проблем, у логорским варијантама је то проблем, а надлежан је у условима логора руководиоца обуке, руководиоца логора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да питамо сведока све оно што је потпуно јасно, те ствари апсолутно нису у сумњу да се смеће мора отклањати.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да будем прецизан, надлежност општинског тог неког односно ОУП-а или СУП-а на тој територији да ли су они имали некакве надлежности и да ли су дали логистичку помоћ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако је у том кампу, у то време шеф обезбеђења и радник за обезбеђење условно речено, био запослен у ОУП-у Кладово, наравно да је он за то одговоран, а у време обуке одговорност за то додатно преузима онај који води обуку, јер је реч о његовим људима који су тамо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате конкретно за Петрово Село, значи тај домар Љуба Андрић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ту имам дилему, значи рекао сам оно ТО и тако даље, дакле нисам сигуран а могуће су само две варијанте да је организационо за Петрово Село био надлежан или ОУП Кладово или овај одсек којим води Арсенијевић, организационо, али то је био један вакум када смо преузели те центре, а систематизација и организација МУП-а није била извршена, то је било привремено решење. Е сад да ли се то десило после те организације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој наредби Ђорђевићевој се ништа у СУП-у у Кладову не помиње ни у ком смислу у ОУП-у Кладово?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислио сам на евентуално ово, Ђорђевић издаје налог за ограничени задатак и за коришћење тог центра, али је могуће да су два запослена радника која су одговарала за центар и када тамо нема обуке, на пример преко зиме итд., били формално запослени у ОУП-у Кладово или у Управи полиције, а када је обука у току онда је она моја прича коју сам до сад давао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Руководилац обуке је надлежан, претпостављам за обуку, али сад ме интересује то што се тиче самих објеката, кампа, његова надлежност како сте Ви рекли да ли се она односи на унутар жице ограђене објекте, полигоне итд?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Надлежност овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, ја не разумем питање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, руководилац обуке да ли је он надлежан за саму обуку или за те објекте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Доминантно везана за обуку и наравно за све оно што он користи, али услуге том човеку и тој јединици пружа онај коме организационо припада, не организационо јер може припадати територијално, може припадати управи и у МУП-у, али не знам какво је конкретно решење било у том периоду јер смо имали ситуацију да је нејасно решење па смо имали ситуацију да Кладово обезбеђује тај центар када нема обуке говорим и имали смо касније решење да су то запослени у Одсеку за ПЈП у Београду, али не могу да позиционирам време.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, питање ко је одговоран за простор ван жицом ограђеног простора?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ван жицом ограђеног простора?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Онај чије је земљиште власништво. Ако је логор, односно камп оно што је власништво МУП-а он је одговоран за то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То мени није јасно надлежност тога везано за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу надлежност?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би се десило кривично дело унутар жице или ван жице ко би био надлежан, дакле, ја питање посматрам у том смислу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам разумео онда најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим не у смислу поседа, не у смислу власништва?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако је ван жице неко нешто радио онда је то фактичко питање ко је радио, ако је унутар онда постоји та објективна одговорност за комплетан камп, али ја не знам где је било то сметлиште, ван жице или унутар жице?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ван жице.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А коришћено од стране кампа? То је мало специфична ситуација питање је чије је то земљиште и какав је арнажман прављен.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја питам само ко је надлежан што се тиче полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па надлежан је онај ко је одговоран за камп, а то су та два човека која сам позиционирао или у Кладову или у Београду или овде.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сад морам да се јавим шта да радим. Много је било питања и одговора и провоцирали су нека моја питања која ће следити. Поменули сте, одговарајући на питања браниоца, просторија МУП-а која се налази у том кампу и колико се ја сећам рекли сте неке две просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објекте је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад, да ли сте Ви видели те објекте и знате који су то објекти и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па био је два пута.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Био сам четири, пет пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате шта има тамо?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не бих могао сад да направим скицу тога, али имам сећање да постоји једно игралиште рукометно, на пример испод објеката а онда изнад тог игралишта постоје по мом сећању два објекта сличне величине, једна је доминантно кухиња, ресторана, а други су неколико просторија класичних просторија административних.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је сачекао када сте оба пута ишли у камп?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Горан ме је Радосављевић сачекао једном то се сигурно сећам, а ова два пута то је била нека опсежнија вежба где је ишао мислим и министар и други помоћници, чак генерали из војске, била је нека заједничка вежба, дакле ту ме нико није сачекао него просто сам дошао као гост да присуствујем једној показној вежби, а једном сам, два пута у ствари два пута, једном сам дошао да уручим значке инструкторима који су завршили обуку и тад ме је сачекао Горан на полигону, мислим да сам дошао хеликоптером, а једном сам дошао да обиђем ток те обуке, то је значи било вероватно пре или у некој другој смени, то нисам сигуран и тада сам изашао на полигоне далеко ван тог ограђеног дела о коме прича адвокат да би присуствовао самој обуци инструктора. Сећам се та три сасвим сигурно се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Сретена Поповића?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја мислим да сам га видео у Приштини, нисам сад обратио пажњу, али мислим да би га препознао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте имали службене контакте с њим за време?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па значи кад-год сам одлазио тамо он је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Приштини?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У Петровом Селу. Значи он је био увек ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел га знате из времена ратних дешавања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја мислим да сам га видео у Приштини неколико пута са Гораном Радосављевићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико дуго познајете Горана Радосављевића?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Горана Радосављевића познајем од 1993. године када је похађао обуку за инструкторе на Тари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све ово због једног човека који се зове Милан Петровић и који је био начелник полиције у Призрену.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам чуо почетак питања, извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милан Петровић, начелник СУП-а, односно начелник полиције у Призрену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник криминалистичке полиције?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се познајете с њим, од када се знате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Знам га непосредно из '98. године када је дошло до ескалације непријатељстава, тако условно да кажем, инцидентна итд., дакле, ја сам већ од јуна '98. године учестао одлажење на Косово и скоро сваком приликом сам обишао све сукобе и где год сам дошао било је уобичајено да начелник СУП-а окупи најближе сараднике да поразговарамо шта сам ја донео из Београда, какве сугестије, упутства итд., да ме они мало информишу и да се ја вратим у Београд и да пренесем те информације збирно. Значи, на свим тим састанцима и '98. и '99. он је био присутан као начелник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тако га познајете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте га видели после рата?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, у ком својству?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, он је у МУП-у радио на овом реферату Ким.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, досије Ким?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте, на овом реферату Ким. и тада сам повремено комуницирао и сусретао се са њим. Наравно он је по повратку са Косова имао тај проблем нестанка родитеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам хтео да питам да ли сте упознати с тим проблемом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесам. Он је био јако узнемирен због свега тога и био је врло опседнут тиме да разно-разним лукавствима дође до информације да ли су му родитељи негде живи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тражио неку помоћ од Вас?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Од мене конкретно није, али сам присуствовао разговорима када је разговарао на албанском језику са неким својим пријатељима из краја, интересовао се за то, нудио је чак неку могућност да им он такође буде од користи у прибављању неких информација за неке њихове људе итд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да се вратим сад на овај споразум, немам га овде пред собом, значи Кумановски споразум. С ким сте Ви потписали Кумановски споразум?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Са генералом Џексоном који је био представник међународних безбедносних снага под окриљем Уједињених нација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај споразум потписао неко са албанске стране, пошто сте поменули да је постојао сукоб између полицијских снага и Албанаца?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је. Значи, одустајем од речи тако је, може погрешно да се схвати. Значи, тај споразум Кумановски потписан је значи између Владе Југославије и Србије са једне стране и тих међународних снага са друге стране, а споразум између КФОР-а и ОВК накнадно је потписан али не знам када са циљем демилитаризације, односно разоружања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, да ли се са тим накнадно потписаним споразумом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ОВК, трајно решава питање Косова и разлога због којих је настао сукоб на Косову са ОВК?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, тај споразум нема никав утицај на стање сукоба на Косову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На решење?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ни на то, па имате 2004., па знате шта се све дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је учесник тога, па због тога и следе ова питања. Дакле ни овај Кумановски споразум, ни каснији споразум са ОВК не решава питање статуса, односно да кажемо косовско питање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Косовско питање то је филозофско питање, али после Кумановског споразума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се решава спор између албанске и спрске стране?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На то питање не могу да одговорим, ја само тврдим да потписом Кумановског споразума фактички престају оружани сукоби на Косову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ништа више?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А дејуре престају 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је суштина, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је суштина у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо чули.

НАТАША КАНДИЋ: Често користите тај термин терористи па нам објасните ко су терористи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим, нема потребе, терористи су извршиоци кривичног дела тероризма.

НАТАША КАНДИЋ: Па ко су на Косову?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па свако онај ко изврши кривично дело тероризма својом радњом, зна се шта је тероризам.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, терористи да ли су то припадници ОВК, да ли су то припадници полиције, војске, ко су терористи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ако треба да одговорим на то питање то је само по себи јасно.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас одговорите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па припадници ОВК пре свега, али не и сви припадници ОВК, него они који су извршили конкретно дело насиља са политичи мотивисаним циљем, али то је ствар процеса кривичног да то докаже.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Полиција подноси пријаву и обавља предистражне радње на основу постојања основа сумње да то постоји, а суд утврђује је ли неко извршилац дела или не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли они који пале куће и убијају цивиле, да ли, како их ви третирате, ја мислим увек на вас, на полицију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Они који пале куће и убијају цивиле?

НАТАША КАНДИЋ: Да, или заробљенике, како их третирате.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И они су такође извршиоци кривичног, конкретног кривичног дела.

НАТАША КАНДИЋ: Питам Вас у односу на Ваш термин терористи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не то је термин званични полиције Србије.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је званични, то је опште познато.

НАТАША КАНДИЋ: То ја њему говорим као полицији. Молим?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је опште познат термин.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја Вас питам како њих третирате, мислим на Косову, на оне који пале куће, уништавају имовину, подмећу бомбе убијају цивиле, заробљенике, или тако.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас, свако дело насиља се може.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас али конкретно само, кажите називамо их.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Онај ко је извршио паљење нечије куће, то је наравно извршилац неког дела које треба на неки начин.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он починилац терористичког дела?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У принципу не.

НАТАША КАНДИЋ: Па ко којој онда норми Ви?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али то је мој, ја нисам судија.

НАТАША КАНДИЋ: По којој норми, ви полиција одређујете да је нешто терористички акт ако ово што сад кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, како нам ово, сва ова питања, ево ћутим и слушам.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нам сва ова питања доприносе разјашњењу онога о чему овде причамо.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас, али ако сведок толико пута данас спомене па ваљда је у реду да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нека помене, уопште ме не занима, ја само слушавам и само региструјем оно што је предмет овог кривичног поступка.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја не могу да схватим предмет, ако не знам тај контекст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно у ширем контексту али потпуно.

НАТАША КАНДИЋ: Ако не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он ово јако ограничено, предмет овог кривичног поступка је јако ограничен.

НАТАША КАНДИЋ: Али ако каже да су терористи били припадници ОВК, ја онда имам питање, да ли су браћа Битићи, будући, па добро, па нема. Да ли су аутоматски браћа Битићи сматрани када су прешли на територији Србије, да су то припадници терористичке организације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не зна за браћу Битићи.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не знам и таман посла да се сматрају аутоматски, то је апсолутна бесмислица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Они су у осталом ако су прекршајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте господине Стевановићу, немојте даље, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, сведок каже да је овде за време НАТО бомбардовања да је реч о унутрашњем оружаном сукобу, па то јесте правно питање али он то врло сигурно говори, а за нас је овде врло важно да оценимо онда шта се догађало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ћемо, он ће ме сад убедити са својим ставом, сведок ће ме убедити.

НАТАША КАНДИЋ: Па не може да нас убеди, него он задржава једно мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дозвољавам, не дозвољавам да одговорите.

НАТАША КАНДИЋ: Које је важило до у време Милошевића, да није реч о оружаном сукобу, него да је о сукобу са неким терористима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није реко, сведок рекао што је рекао, како ће, шта ће суд дати, какво мишљење ће суд дати о правним питањима то је ствар суда а не ствар сведока и нећемо сведока испитивати на те теме.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја ћу онда да питам даље. Шта ради полиција највише руководство полиције, министар, помоћници министра овде у Србији када се догоди ситуација да негде локална полиција нађе пуно неких лешева, шта онда ради министар и помоћници министра?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас, ја сам то такође објаснио, када, зна се шта ради, ради зависно од догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте молим Вас, опет.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли министар и помоћници министра то по природи службе, по својим позицијама морају да знају?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па наравно и они су знали за случајеве који су регистровани а које сам представио као хиљаду петсто случајева.

НАТАША КАНДИЋ: Следеће питање, пошто сте рекли да морају да знају за време НАТО бомбардовања, локална полиција, односно припадници ПЈП у језеру Перућац откривају тела која испливавају, у језеру која су, Ви сигурно знате, и по чијем

упутству та локална полиција, односно припадници ПЈП покушавају да склоне та тела, лешеве, тако што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, а какве то везе има са овим о чему се суди.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас, ал сведок је, сведок је помоћник министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, прочитајте транскрипте са данашњег главног претреса, три питања, три питања и три минута, и то је све што је сведок данас говорио а што је значајно за овај кривични поступак, три питања и три минута, све друго четири сата, је без икакве потребе, суштински без икакве потребе везано за овај кривично-правни догађај, разумете.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро ако се тако узано гледа, али мислим сведок је неко ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али не можемо сад сведока испитивати, сад не знам ни ја из којих разлога.

НАТАША КАНДИЋ: Молим он је неко ко се налази на извору свих информација, све информације се сливају, ни један случај, укључујући и убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оно што нас интересује он не зна и шта да радимо.

НАТАША КАНДИЋ: Браће Битићи, ми не можемо објаснити без тога да знамо тај контекст, а контекст можемо да знамо, одлучивање шта се догађа, где се сливају информације, помоћу сведока, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо двојицу оптужених.

НАТАША КАНДИЋ: Ово је сведок који још увек данас пропагира слику и тумачење догађаја као у време Милошевића, зато је и сведочио тамо, али ми смо зато овде да га питамо и да тражимо одговор на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад смо ми овде у судници за то да вршимо, да контра пропаганду или шта, нећемо судницу за то да користимо. Сведок износи своја мишљења, сведок износи своја мишљења, и управо се то дешава зато што је пуно питања, потпуно ван контекста, па се то онда и дешава, ја кажем три битна питања, и три битна одговора у три минута смо могли да чујемо и крај приче.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, али ово није обичан сведок, ово је сведок који, питање је дал му је место на том месту или на неко друго место али је то сведок који располаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, па можемо га сад питати о свему и свачему, сведок је јако високо рангиран, слажем се.

НАТАША КАНДИЋ: Па зашто молим Вас, Ви сматрате да није за релевантно питање да нам каже како је то могуће, ко даје упутства Посебним јединицама полиције, да склањају лешеве тако што ће стављати камење на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте упорни, ево госпођо Кандић одбијам Ваше питање.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам како другчије да комуницирамо, ја покушавам на фин начин да Вам кажем да.

НАТАША КАНДИЋ: Али молим Вас не одбијате питање кад нам они образлажу зашто је неко терориста, по којој норми он квалификује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ћемо да три сата наредна останемо при том, и расправи о томе, нећемо.

НАТАША КАНДИЋ: Да нам објасни, зато што мени је важно да ја знам по којим то нормама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, вратите се на тему претреса.

НАТАША КАНДИЋ: По којим нормама каже да то није никада био, да то оружани сукоб а не да прави, да новинари онда преносе нешто што правно није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надамо се да ће то пренети као схватање сведока а не не знам ни ја кога.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Током рата на Косову, током сукоба на Косову, бомбардовања и непосредно након потписивања Кумановског споразума, како је Министарство унутрашњих послова третирао ОВК, односно питању конкретно, да ли сте у министарству ОВК третирали као војну, наоружану војну организацију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам да смо их третирали као терористичке групе и као вршиоце кривичних дела а никако као војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И само да додам, можда сам погрешно рекао дакле ја нисам рекао да на Косову није било оружаних сукоба, то сам само говорио о томе до када је било не међународни оружани сукоб, када је трајао међународни оружани сукоб и рекао сам да у немеђународном по мом схватању међународног права не може бити борац ратни заробљеник, наравно то не значи да се не могу штитити припадници тих страна по Женевским конвенцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања, не. Господине Стевановићу, да ли тражите неке трошкове доласка у суд.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи господине Стевановићу.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Хвала и Вама драго ми је ако сам нешто помогао. А наравно, мислио сам ако вам је важно оне доказе које сам покушао да нађем а нисам, ако је то битно и значајно, ја вам то могу доставити сутра, ако је битно за предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменику тужиоца је важно. До виђења.

Председник већа у 12,50 часова издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида наставиће се 13.04.2007. године са почетком у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што знате вештаци доктор Оташевић и вештак балистичар, хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА